

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:
 Postán vagy Pécseltől hához küldve:
 egész évre 5 ft., félre 2 ft 50 kr.
 negyed évre 1 ft 25 kr.
 Egyes szám 10 kr.
 Megjelenik minden szombaton.
 Egyes számok kaphatók Weidinger N.
 könyvker. (Széchenyi-utca).

Hirdetések ára:
 Egy öt hasábos pelit sor egyszeri
 megjelenéséért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
 10-szeresét 4 kr. illetendő. — Minden
 hirdetés után 30 kr. bélyegdíj be-
 tetendő. A nyilatkozat 1 pelit sora 10 kr.
 A hirdetés díj előre illetendő.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a belvárosban,
 Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:
 János-utca 8-ik szám.

Olvasóinkhoz.

Ma, midőn a tizen-negyedik évfolyam küszöbén állunk, örömmel tekintünk vissza lapunk múltjára; igen, örömmel, mert az az édes tudat tölti el valónkat, hogy nem csalódnunk, ha azt hisszük, hogy olvasóink belénk helyezték bizalmának sikerült megfelelőt s irányunkkal, törekvéseinkkel olvasóink meglegedését volt szerencsénk kivívni. A mult feletti örömlünk közepett földereng a remény sugára, mely azzal biztat, hogy hivatásunk s földadatunk kivételében ezentúl is bizton számíthatunk közönségünk lelkes pártfogására s e reménység buzdító hatása új életet, új erőt ad, hogy tovább és tovább harezoljunk függetlenséggel, igaz meggyőződéssel s hévvel az igazság és közérkölciség mellett.

Mézes-mázos szavakra, cifra igéretekre nem kényszerülünk, mert lapunk éveinek száma napnál világosabban tanúsítja, hogy méltók voltunk a közönség hazafias pártfogására. Méltók voltunk, mert a sajtó valódi hivatását igyekeztünk betölteni; mindenkor nemes és magasatos czél lebegő szemünk előtt s tiszta fegyverrel harezoltunk a dicső eszmék és igaz elvek diadalmajuttatásáért. S ha eddig méltók voltunk a közönség pártfogására, ezentúl méginkább megérdemeljük azt, mert mindinkább nagyobb és nehezebb hivatás várakozik reánk, midőn a jelen társadalom rohamosan nevékedő romlottsága, az általános korrupció ellen kell küzdve-küzdőnk, mely ma már nemcsak gyötör, hanem veszélyt fenyeget. A romlottság a társadalom minden rétegében hódít. A szomorú jelen, mely még borzalmasabb jövőt ígérve minden hűgáttan gondolkozó, romlatlan lelkű hazafit súlyosan aggaszt, arra készített bennünket, hogy megkötözöttet érlylyel, megfeszített buzgósággal küzdjünk a kormány kárhuzatos politikája, gazdálkodása, az erkölcstelenség, szélhámoság, romlott közvélemény, jellemtelenség, piszkos anyagiság, rít ünérdek s mindmegannyi állami s társadalmi körtintet ellen.

Eddigi politikai irányunkhoz hívek maradván, a magyar nemzeti szellem, a műveltség ápolása, fejlesztése, a megyei és városi mozgalmak ismertetése, társadalmi s közgazdasági kérdések rövid de alapos fejtegetése lesz ezentúl is feladatunk.

Emberök, osztályok, társulatok érdeke mind egyenlők előttünk, az igazság mértéke az egyedüli, melyet reájuk alkalmazunk. Nekünk nem ad utatást senki, mi nem fogadjuk el senki utatástát. Vezetők a lelkiismeret, irányítók a tiszta meggyőződés.

Nem ismertünk ünérdeket s megvetve az anyagi haszon-hajhászat utálatos mesterségét, egyedül a közjóért fogunk fegyvert s tiszta kézzel, nyílt sisakkal harezolunk merészen; igen a közjóért, melynek három feltétele: vallásosság, hazafiaság és jó gazdálkodás — lebeg lelki szemünk előtt s ezeknek gondos figyelembevételével igyekezzünk hatni minden erőnkkel s minden irányban.

Pártoljuk a szép, jó s nemes irányu törekvéseket s védelmére kelünk az igaztalanul megtámadott s megbántottak, legyen az magán-személy, egyesület, vagy hatóság; s viszont részrehajlatlanul megrójjuk s elítéljük azt, a ki a tiszta érzés, józan gondolkodás követelményei s az igazság ellen vét.

Maradunk, a kik voltunk: igaz, bátor, mindenféle érdektől ment, független harezosa a magyar sajtónak, igaz védője a magyar nép politikai és társadalmi jogainak, éber őre a vallás- és közérkölcösesnek.

Harezolunk a bünök ellen s igyekszünk a hibákat jóvá tenni.

Mi helyt állunk erőnkkel, munkánkkal, felelősségünkkel; a közönség pedig álljon helyt támogatásával.

Lapunk terjedése az eszmék és igazságot terjesztése; lapunk erősbulése a független közvéleménynek nyújt hathatós erőt. Fegyverünk a szó, erőnk az igazság hatalma s ha ezt valljuk, szavunk visszhangzik a szivekben.

Most pedig köszönetet mondva, a multban tanusított bizalomért, kérjük

olvasóinkat, hogy jövőben is támogassanak bennünket lelkes, hazafias pártfogásukkal.

Milyen lesz a közigazgatás?

Hamisság, erőszakos és kémkedő szellem jellemzi a köztörvényhatóságokról szóló törvényjavaslatot abban az alakban, amelyben azt a képviselőház közigazgatási bizottságának kormányparti többsége elfogadta.

Szép karácsonyi ajándék ez a bizottságilag megrostált törvényjavaslat! És mivel — fájdalom — majdnem bizonyosra vehető, hogy a javaslat abban az alakban emelkedik törvényerőre, amelyben a bizottság megállapította, eleve képtelnek magunknak afelől, hogy milyen lesz az új közigazgatás.

Rosszabb, mint a mostani, mert az önkormányzati közigazgatás fejének, a főispánnak minden egyébre létszen gondja, csak a közigazgatás jóságára nem.

Az önkormányzat és a választási rendszer megmarad. Am csak látszólag. Tényleg állami és központosított lesz a közigazgatás. És az önkormányzatnak, meg a választási rendszernek suttymóban való felfüggesztésében nyilatkozik a Tisza-kormány hamissága. Önkormányzat tényleg nem lesz, mert a kormányhatalom mindenbe beleütheti az orrát és egy tollonással megsemmisíthet minden önkormányzati intézkedést. A választási rendszer kétes becsülvé vált, mert a kisebb megyei tisztviselőket a főispán fogja kinevezni, a főbék pedig, bár választatnak, a főispán kezében lesznek.

A javaslatban lépten-nyomon belebotunk a főispánba. No igen, mert a kormány az utjon szervezett főispáni állással fogja tényleg behozni az állami közigazgatást és a speizli-rendszert, mely rendőr-állammá süllyeszti Magyarországot.

Az új főispáni állást a tegelőményesebb sokoldalúsággal ruházta fel a javaslat. Hivatalnok és a miniszteri tanácsosokkal egy rangban lesz. Fizetés szerint kétféle főispán lesz, gyatrabb és tekintélyesebb. Nyugdíjt szépen kapnak. Őt év után fizetik husz százalékat; szolgálati éveik duplán számíthatnak. Kvalifikáció nem kívántatik, csak megbízható legyen, hogy beválják a kormány bizalmi férfianak.

E fura főispáni állashoz óriási hatalom kapcsolatik — felelősség nélkül. Olyan hatalom, melynél fogva végrehajthatja a kormányhatalom minden önző és erőszakos szándékát. Magyarországra beköszönt a pasa-uralom. Hetven kényúr fogja a kormány nevében igazgatni Magyarországot.

Távol tőlünk a túlzás. El kell olvasni a javaslatot. A főispán minden közhivatalra

befolyást fog gyakorolni. A kisebb hivatalnokokat kinevezi, a választott alispán, főjegyző stb. az ő títtyére fognak táncolni. A netalan ellenálló tisztviselőket állásukról elmozdithatja.

A főispán utján ugyanis a kormány a bírói függetlenségnek is nyakát szegi. Ámbár a bizottság a bírhet 54-ik szakaszt, mely a főispán hatalmát a bírakra is kiterjesztette, csak módosítással fogadta el, mindazáltal e módosítás csak valamivel ügyesebb palástolása a bírói függetlenség ellen intézett merényletnek.

A bírói függetlenség a nemzet büszkeségének méltó tárgya volt. Hiszen csak a független bíróság védhet meg a fellőröl jövő nyomás ellen, csak független bíróság mellett létezik teljes személy- és vagyontbiztonság. Ez állapot tényleg megszünteti a javaslat, és csak névleg tartja fenn a bírói függetlenséget, holott függetlenség nélkül a bíróság közönséges eszközözé süllyedhet a hitvány kormányhatalom kezében, mert a bírói vélemény-szabadságnak ép oly alapfeltétele a bírói függetlensége, mint a képviselőházé az immunitás a szabad-szólásnak.

Eddig nem lehetett közigazgatási uton a bírakra és eljárásukra befolyást gyakorolni. Ezentúl lehet és így vége a bírói függetlenségnek. Lehet, mert a főispán beleszóllhat a törvénykezésbe, speizlikedhetik a bírakra. Kandidálhat és az igazságügyminiszter tartozik figyelembe venni a főispán jelöltjét. A főispán feljelentéseket tehet a miniszternek és javaslatokkal állhat elő, hogy az mit csináljon a törvényesekkel. A főispán felvilágosításokat kérhet a törvényeséki elnöktől és ügyésztől — a kiknek ellenőrzési jogát magához ragadja a főispán — a felségserzési, hűlenségi, lazádási, a fegyveres erő elleni büntettkében; az állam és hatóságok elleni kihágási ügyekben, továbbá a hatóság elleni irgás és az alkotmány és a hatóság elleni irgások büntettkében. Szóval a főispán minden politikai pörbe beleavatkozhatik, és mondani sem kell, hogy az igazság kiosztásánál part szempont lesz a döntő. Ellenzéki embernek nem lesz igazságya. Ellenzéki embert majd a hajánál fogva lehet a törvényesek elé hurezolni. A szabad szó el fog nemülni, a képviselőválasztásoknál a kormány tetteit bírálni majd senki sem merészi, mert nimen lesz könnyebb, mint ezimet találni a törvényesek elé való hurezolásra.

Bátran mondhatni, hogy e javaslatban van eltemetve Magyarország közszabadsága, továbbá a személybiztonság.

És nagyon esadódik az olvasó, ha azt hiszi, hogy ily nagy áron legalább jó közigazgatásunk lesz. Hogy lehessen majd jó az a közigazgatás, midőn annak minden szála a főispán kezében lesz összponto-

sítva, ez a teljhatalmu pasa pedig semmimenny kvalifikációval nem fog bírni?

És most képzelnék a hetven pasa serege fölé egy olyan kormányt, melynek természet az ünékény, uralomvágy és abszolutizmus.

Tudnivalók a postatakarék-pénztárról.

I. A postatakarék-pénztárnak közvetítő hivatalai azon postahivatalok, melyek a magyar korona területén a takarékpénztári teendőkkel meg vannak bízva, ezen hivatalok a takarékpénztári ügyeket a postaszolgálatra nézve előirt rendes hivatalos órák alatt tartoznak elintézni.

Minden egyes betét vagy visszafizetés egy a betevő nevére szóló betétkönyvecskebe bejegyeztek. Ezen könyvecske a betevő bármely közvetítő hivatalnál betéteket eszközözhet vagy visszafizetéseket fölvehet.

Ugyanazon egy betevő csak egy betétkönyvecséget bírhat, a ki magának a közvetítőhivatal felvezetésével egyenl több betétkönyvecséket állítottat ki, a második és a többi betétkönyvecskekre betett összegek után járó kamatok élvezetétől elesik. Betétek sem összegre, sem időre nézve megsemmisítés alá nem esnek.

A legkisebb betétösszeg 50 krajczár; ennél kisebb összegek megtakarítására szolgálak a takaréklapok. Ezek kárton lapok, melyekre 5 kr. értékű levéljegy van rányomva és további levéljegyek reáragasztására hely van kijelölve.

Ezen takaréklapok minden postahivatalnál és levéljegy-árusítónál darabonkiut 5 krajczárért kaphatók.

Ha egy ily takaréklap 45 kr. értékű levéljegyek reáragasztása által 50 krnyi értékre ki van egészítve, akkor készpénz-betét gyanánt elfogadatik.

Oly takaréklap birtokosának, ki még betétkönyvecsével nem bír, annak az a közvetítőhivatal által betétkönyvecsékkel kieserlítettik, a ki pedig ilyenl már bír, annak az 50 kr. összeg mint új betét, a könyvecsékben javára íratik.

Már használt vagy elrontott levéljegyekkel ellátott takaréklap nem fogadatik el.

A takaréklapok után három és hat tized (3/10 és 6/10) kamat fizetetik.

Egy forintot aluli, s 1000 frtot meghaladó összegek azonban nem kamatoztatnak. A kamatok minden év december 31-ével a tőkéhez csatoltatnak és ezzel együtt tovább kamatoztatnak.

A takaréklapok 1000 forintig le nem foglalhatók.

II. A betevő tartozik első betéte alkalmával vezeték- és keresztnevét, a neki kiszolgáltatandó betétkönyvecske megfelelő

Az öreg elhallgatott, az a határozottság, mely az ifju arczán mutatkozott, meggyőző Patriciust, hogy Aurelius keblében férfi és keresztény szív dobog.

A néma esendet újra az aggnak szava töré meg s kéri leányát, hogy énekelje el kedves karácsonyi énekét „hisz” tevé halkan hozzá „néhány nap választ el bennünket e szent ünneptől s nem tudhatja senkisenk, a vész hullámai nem boritanak-e el minket is.

És Julia elkezdte énekét, s az ének árja oly szépen és oly kedvesen szállt a csendes éjszakán a kietlen ormokon, hogy a fegyveres csapat, mely nesztelenül halad a keskeny ösvényeken, pillanatra meglepette megállapodik.

Kik ezek?

Elöl egy nőalak, kezében fáklával, mely kísérteties fényt vet környezetére, s a mint az énekhanga a csapat halgatva megáll, a nő hevesen ragadja meg a mellette álló férfianak karját s égő fáklával a barlang felé mutat, s halkan, remegő hangon susog:

„Ott vannak ők...”

S a csapat tovább-tovább halad, s midőn Julia elhaló énekeinek hangjai még füleikben csengenek, a csapat vezetője félrelétek a követ, mely a nyílást elfűdés, s kivont karddal, katonáitól követve belép a barlangba. — Amint vadul forgó szemei Aureliusra esnek, a düh és káröröm érzetei sugárzanak arczán, s gúnyosan, vontatottan mondá:

„Aurelius és... Julia...”

Az ifju századost bántá e gúny, s haragpírral arczán kivonta kardvasát, de Julia megfogá kezét, s szeliden sugá neki:

„Keresztények vagyunk Aurel, tedd hűvelbe kardodat”, — s az ifju karja

TÁRZA.

Karácsonyestén.

Irta:

BOLGÁR KÁLMÁN.

Mind elmosódnak, el egytől egyig
 A gyermekkoruk szép emlékei,
 Ha jó az ósz s a tél, lehullanak,
 Mint a virágos kertnek ékei,
 Csak néha-néha jön egy-egy élénk,
 Mint álomkép a csendes őjelen,
 De ah! varázsa gyorsan eltűnik,
 S az élet újra oly reménytelen!

Karácsonyest! te kedves édes est,
 Szűlői házában töltött szép idő,
 Hínekek, reménynek boldog ünnepe,
 Most látlak újra! Kis magányomat
 Betölti fényed, drága ihleted,
 S a kis fenyőfa édes illatát
 Édesbű teszi még a szeretet.

Mint a derült ég sok kis csillaga
 Felém ragyognak a gyertyalángok
 A féséka minden ága telve van,
 Hisz áldott kéz rakta reájok,
 Mindazt a szépet, édes jó anyám!
 Kinek komoly borus vonásait
 Nemes szívűnek nagy szerelme ma
 Mosolyra készíti, hisz reám tekint.

Ki meglepetten, csodálva nézem,
 E tarkaságot, fényest, csillogót,
 Melynél szebben, melynél ékebben
 Csak jó anyámnak arca ragyogott.
 ... Kezem kitárom ölelni mindezt,
 Öröme gerjed minden érzélem,
 Nem földi kéz ez, de égnek üdvé...
 Gyors eltűnést most is könyvezem.

A tél.

A tél... Óh mily mogorva zord idő
 Hideg, fagyasztó szél sivit,
 És bekiált a kiesiny ablakon
 Itt ninesen már remélni mit!
 Nines is remény! Kánnu rémes egy idő,
 Be n n szörnyű rémes pusztulás,
 Künn a mulandóságnak képe, benn
 Még sokkal zordabbat találás.

Egy kis családnak vesztét, nyomorát
 Nehéz inségben küzködöt,
 Megtörve testben, dideregve, fázza
 A szétzállott rongyok között.
 Éhségnek jajja fonyadt ajkukon
 Lelkükben kétség láza dúl,
 Szátokra tör a férj, leánya sir,
 Míg az anyának könyve hull.

Kinéz a munkás: milyen egy idő!
 Ki jönne munkát adni most?
 Öklét szoritja, s vad tekintete
 Majd hogy az ablakra fagyott...
 „Hallod te asszony, végkép elveszünk!”
 S az asszony sirva ráborul,
 „Ne sírj már asszony, végzetünk beszél
 S nem öl meg irgalmatlanul.”

Talán... talán, nem hiszi ő se már
 Hanuban alvó szikra az,
 De hogyha mégis lángra kelne még
 S győzelmé válna itt a harez,
 Hol hit s remény keserv s gyötrelmessel
 Birokra keltek zordonan —
 „Ne sírj már asszony, végzetünk beszél
 Rajtunk az Isten átka van!”

„Hallod miként üvölt, sikít a szél?”...
 „Majd elszáll s lesz még jobb idő”
 „De nines kenyér!”, „Majd holnap édesem!
 Lesz még ki munkát adni jó”...

De hajh, a lányka fölön felsikolt
 Anyám, anyám óh kenyeret!...
 S kihavadvott a végső szikra már,
 Hit és remény mind elveszett.

A harez lezajlott... ők erőtlének
 Számukra ninesen irgalom,
 Együtt küzdöttek, együtt veszték el,
 Közös lesz lenni a nyugalom.
 A szél is elszáll. S másnap szól híre:
 A télnek áldozata volt...
 Egy munkás pár, és v-luk gyermekük
 A rémes éjben megfagyott.

Pécs, 1885.

B. K.

Vértanuk karácsonya.

— Rajz a martyrok korából. —

Fagyosan sülvölt a szél s a lomha felhőkből aláhulló hópelyleket belevágja a járó-kelők arczába, kik sietve menekülnek e zord idő elől a meleg kandalló mellé, honnan vígan hallgatják a keményen besüvöltő szélnek kellemetlen dandáját s kedvtelve nézhetik az ablakokon képződő jégvirágok reezett csoportjait. Mi azonban daczára az itélet időnek, lépünk ki meleg otthonunkból s a szellem szárnyain szálljunk vissza az elmúlt idők ködös homályába, messze-messze azon korb, midőn még Róma térein a gógös imperatorok parancsszava hangozék, midőn a föld naponként keresztény vért szomjuzott.

A sötét Appenninek égbe nyúló ormain visz utunk, miknek alján bíszke római város épületei setétlenek. Mélyen benn a sziklák között rejtett barlang kínálja nyughelyét s kitűnjel, hany kivetett ember talált itt mentőhelyet, hany rabzolga verte le vérző lábáról esőrgő bilineseit e kietlen, mohos falak között?

helyén aláírni, továbbá polgári állását, születése helyét és évét, valamint lakhelyét és lakását közölni, mely adatok a személyazonosság megállapítására szolgálják a törzslapra világosan kiírandók.

Ha azonban a póstatakarékpénztár közléseit nem rendes lakására kívánja csejmetezni, jogában áll, ezen célra más lakozimét is kijelölni. Tartozik továbbá a betevő az első betételkor a betétkönyvecskeben levő nyilatkozatot sajátkezűleg aláírni, ugyanazon alkalommal magának titokban tartandó „jelszót” is választani, melyet a nyilatkozat megfelelő helyén följegyez.

Ily jelszónak választása azon előnyvel jár, hogy mivel visszafizetések ily esetben csupán a jelszónak bemondása után teljesítenek, ez pedig szigorúan titokban tartatik, a betevő biztosítva van, hogy más valaki az ő tudta nélkül és az ő kárára visszafizetéseket nem vehet föl. Irni nem tudó betevő a betétkönyvecskét és a nyilatkozatot egy tanu jelenlétében kézjegyével látja el, ki a betevő és saját nevét aláírni tartozik.

Illetőségi, katonai vagy honvédelmi igazolványral, munka- vagy családtagokkal ellátott irni nem tudó betevőknek nevét esetleg a póstaalkalmazott is aláírhatja, ha a személyazonosságára vonatkozó adatok különben teljesen megegyeznek.

III. A takarékbetétet átvevő póstaalkalmazott tartozik a betétszöveget azonnal a betétkönyvecskébe bejegyezni, utóbbi aláírni és a pósta hely és kelti bélyegzőjével ellátni. Figyelmeztetnek a betevőket, hogy mielőtt a póstahivataltól eltávoloznák, a betétkönyvecskebe eszközölt bejegyzések helyességéről győződjenek meg és a betétkönyvecskét saját személyes őrzésük alatt tartassák.

A póstatakarékpénztárban elhelyezett betétek biztonságát kellőképpen emeli azon intézkedés, hogy visszafizetések csak a betevő, illetve ha irni nem tud, tanuinak vagy meghatalmazottjának aláírására teljesítenek, a betétkönyvecskeken elvesztése vagy ellopása esetében tehát a betevő kárt nem szenvedhet.

IV. A takarékbetét kamatai mindenütt kereseti, jövedelmi, tőkekamat vagy más, későbbben ezek helyett behozandó adótól mentesek az 1885-ik évi IX. törvények értelmében.

A betevőknek levezése a póstatakarékpénztárral és a közvetítő (posta) hivatalokkal, ha a póstatakarékpénztár által e célra kiadott nyomtatványokon történik, portmentes, még akkor is, ha az illető levél ajánlvá adatik föl.

A betevők számlájára vásárolt értékpapirokat tartalmazó küldemények azonban portmenteseket nem élveznek, ezekért a betevő a póstabért viselni tartozik.

A betevők, engedményeiket, törvényes meghatalmazottjaik vagy képviselőik póstatakarékpénztári ügyletek vonatkozó mindennemű beadványai az 1885. évi IX. törvények értelmében — a bírói eljárás kivételével — bélyeg- és illetékmentesek.

V. A betét-ügyszinten járadék-könyvecskéket, valamint mindazon nyomtatványokat, melyek a betevők és a póstatakarékpénztár közti közlekedésre szolgálnak, a betevőknek a közvetítő póstahivatalok által ingyen szolgáltatnak ki.

Hasznavehetlenül vált, vagy oly betétkönyvecske, melyben további bejegyzésekre nincsen hely, díj nélkül újjal kicseréltetik. — A betevő hibájából hasznavehetlenül vált betétkönyvecske kicseréléseért azonban 10 kr. díj fizetendő.

Ha a betevő betétkönyvecskéjét elvesztette, vagy ha az tőle ellopott, ezt a m. kir. póstatakarékpénztárnak Buda-

pesten az ellopott könyvecske ismertető adatainak (n. m.: számának, kiállító közvetítő (posta) hivatal nevének, az első betét keltének és összegnek stb.) lehetőleg pontos leírása és azon körülmények közlése mellett, melyek között az elvesztés vagy ellopás történt, bejelenteni tartozik.

Ezen bejelentésre minden közvetítő (posta) hivatalnál a megfelelő nyomtatványok készenlevén vannak.

VI. A betevőknek jogában áll betéteik egész összegét vagy annak csak egy részét, az előirt fölmondás után visszakövetelni. A fölmondásnak külön e célra szolgáló s minden közvetítő (posta) hivatalnál ingyen kapható űrlapon kell megtörténnie; ezen fölmondásnak tartalmaznia kell:

1. a betétkönyvecske számát;
2. a fölmondott összeget;
3. azon közvetítő (posta) hivatal, melynél a betevő a visszafizetést fölvenni kívánja;
4. a betevő pontos, esetleg azon lakozimét, mely alatt a nyerendőt fizetési utalványt magának kézbesíttetni kívánja;
5. a betevő aláírását;
6. az esetleges „jelszót”;
7. azon összeget, mely a könyvecskeben a betevő javára van írva.

Az így kitöltött fölmondás boríték alatt, mely szintén a közvetítő (posta) hivatalnál ingyen kapható, a póstatakarékpénztárnak Budapestre vagy közvetlenül, vagy bármely közvetítő (posta) hivatal útján beküldendő. A betevő kívánságára az mint ajánlott levél is küldeték.

A fölmondott összegről a póstatakarékpénztár a betevőnek rendes vagy az általa kívánt külön cím alatt, esetleg poste restante fizetési utalványt küld.

Ezen fizetési utalvány alapján, mely a póstaalkalmazott előtt aláírandó, a betevő személyazonosságának megállapítása után s miután a felmondott összeg a betétkönyvecskebe bejegyeztetett és a betevő követeléséből levonásba hozottak, a betevőnek vagy meghatalmazottjának az utalványozott összeg kifizetetik.

Irni nem tudó betevő a fölmondást a póstahivatal előtt ismeretes tanuk jelenlétében kézjegyével ellátja, melyet a tanuk aláírásukkal hitelesítenek, személyazonosságát, illetőségi, katonai, vagy honvédelmi igazolvány, esetleg munka- vagy családtagok által is igazolhatja.

A póstatakarékpénztár a fizetési utalványt rendszerint forduló póstával, minden esetre azonban oly jókor küldi, hogy a fölmondott összeg a törvényben megállapított határidőn belül fölvehető legyen; ezen határidők 25—100 frtig az írásbeli fölmondásnak beérkezésétől számított 8 nap; 100—500 frt összegig 15 nap és 500 frton felülről ötszövekre 30 nap.

Ha a betevő fölmondott összeget az előirt pontban megállapított határidőn számított 15 nap alatt föl nem venné, a fölmondás megszűntnek tekintetik.

Az első betét, még akkor is, ha az 500 frton el nem érte, csakis a fölmondás benyújtása napjától számított 15-ik napon fizethető vissza.

Egy forintnál kisebb összeget fölmondani nem lehet, kivéden, ha a betevő követelése az egy frtnál kisebb volna.

Egytől (1) huszontól (25) frtig terjedő összegek azonnal is visszafizetnek, ha a fölmondás a betétkönyvecskét kiállító közvetítő póstahivatalnál történik.

E czélból a betevő egyszerűen a közvetítő hivatalnál kapható fölmondást s átvételi elismervényt a póstaalkalmazott előtt kitölti s aláírja, betétkönyvecskéjével együtt a közvetítő (posta) hivatalnál benyújtja, mely ha mindent rendben talál,

a fölmondott összeget a betétkönyvecskebe bejegyezi s a betevőnek kifizeti.

Ily rövid uton való visszafizetés által a betétkönyvecske végleg kiegyenlítettetnie nem szabad s abban legalább 50 kr. betétőke-követelésnek fenn kell maradnia.

Továbbá ilyen rövid uton való visszafizetés csak az előző visszafizetés napjától számított 15 nap múlva követelhető.

A betevőknek jogában áll fölmondott összegek felvételére más személyt is meg hatalmazni.

Ezen meghatalmazás egyszeri esetre vagy bizonytalan időre szólhat s a póstatakarékpénztár ezen célra kiadott nyomtatványan állítandó ki; az első esetben, ha a betevő jelszóval bír, a meghatalmazásnak aláírása s a jelszó följegyezése elegendő a meghatalmazás érvényes kiállítására; ha a betevőnek jelszója nincs, aláírását két tanuval, hatóságilag, vagy ha beteg, rendelő orvosa által tartozik hitelesíteni.

A második esetben a meghatalmazás mindig kir. közjegyző vagy kir. bíróság által hitelesítenendő.

A szükséges nyomtatványok bármely közvetítő póstahivatalnál kaphatók, melynél a további felvilágosítások megszerezhetőek.

VII. Mielőtt valamely betevőnek tőkekövetelése a tőkéhez csatolt kamatokkal együtt az 1000 frtot meghaladja, az 1000 frtot meghaladó összegnek kamatoztatása megszűnik, a betevő erről hivatalból értesítetik és felhivatik, hogy betétéről az értesítés kelte napjától számított 30 napon belül rendelkezék.

Ha ezen határidő letelte után a póstatakarékpénztárhoz értesítés nem érkezik, a takarékpénztár az 1000 frtot meghaladó összeget, a mennyiben erre elegendő, a törvény által erre kijelölt értékpapirokba helyezi el.

Minden egyes betevőnek különben jogában — a mennyiben betétkövetelése erre elegendő — a törvényben megállapított értékpapirokhoz számújára leendő vásárlása végett a póstatakarékpénztárhoz fordulni, mely czélból a közvetítő (posta) hivatalnál díj nélkül kapható kérvénynyomtatványt kitölt, ahhoz az első alkalomkor betétkönyvecskéjét, későbbi alkalmakkor pedig betét- és az esetleg nyert járadék-könyvecskéjét csatolja, és azt szintén a közvetítő (posta) hivatalnál kapható boríték alatt, ajánlott levélben portmentesen a póstatakarékpénztárnak beküldi.

A kívánt értékpapirok vásárlásáért semminemű díj nem számítatik.

A vásárolt értékpapirok a betevőnek kívánságára, bemutatott betétkönyvecskéjével vagy posta útján megküldetnek, vagy pedig részére díj nélkül a póstatakarékpénztárnál megőriztetnek. — Utóbbi esetben a betevő részére járadék-könyvecskéket állítatik ki és a betétkönyvecskéjével együtt portmentesen neki megküldeték.

A póstatakarékpénztár letéiben őrzött értékpapirok kamatszámvetései a lejáratkor a póstatakarékpénztár által díj nélkül beváltotnak és a kamatösszeg mint új betét a betevő javára íratik, ugyiszint sorsjegyek esetleges nyereményei is, miről külön értesítetik.

A járadék-könyvecske-tulajdonosnak jogában áll a betett értékpapirok megkültetését, eladását, vagy kicserélést kérni.

A póstaalkalmazottaknak a szolgálatból való rögöni elbocsátása terhe alatt meg van tiltva, hogy a betevők nevéiről, vagy a betett összegekről, — kivéve póstatakarékpénztári felbuválóikat, — bárkinek is értesítést adjanak.

A betevő tehát teljesen meg lehetnek nyugtatva, hogy úgy készpénzbetétek,

mint értékpapir-betétek a legszigorubbantitokban tartotnak, és hogy azokról idegen tudomást nem szereshet.

Uj szabályrendeletek.

II. Szabályrendelet a bérkocsi iparról. (Folytatás és vége.)

7. §. Az árszabály minden kocsiában könnyen hozzáférhető helyen kifüggesztendő és az ezen árszabályban meghatározottan magasabb díjat követelni nem szabad. Minden kocsi köteles ezen árszabályt elegendő számú nyomtatott példányban magával hordanai és abból egy példányt a beszálló vendégnek kívánatra átadni. Ezen példányokat, melyek egyszerűsággal a rendőrség kiállítására áron szolgáltatja ki a bérkocsi-tulajdonosoknak.

8. §. A bérkocsi-tulajdonos csak oly férfi-féltételek alkalmazhat kocsiának, ki élete 20-ik évét betöltötte, józan életű, rendőrileg kifüggestálan és undort gerjesztőtől hibától ment. Minden kocsiának az 1884 évi XVII. t. cz. 99-ik §-ban előirt munkakönyvön kívül még a rendőrhatalóság által kiállított hajtási jogositványval kell bírnia. Hajtási jogositványt csak az kaphat, ki a rendőrkapitányi hivatal előtt a hajtásról és arról, hogy a város utcáit jól ismeri, kielégítő vizsgát tett. — Ezen jogositványt a bérkocsi tulajdonos nevében s a bérkocsi száma mellett a kocsi nevét, személyleírását s illetőségi helye megnevezését tartalmazza és csak ezen §-ban megállapított kellékeknek megfelelő egyén részére állítható ki.

9. §. A jogositványt a kocsi szolgálatbalepés napján a bérkocsi-tulajdonos által átveszi, szolgálat közben magánal hordja, kívánatra a rendőrség közlegének készségesen elmutatja, a szolgálatból kileptekor pedig gazdájának visszaadja. A gazda az eltávozott, vagy elhalálozott, vagy a rendőrség által a hajtástól eltilított kocsiának jogositványát a rendőrségnek 24 óra alatt visszaszolgáltatni köteles. — Ha a kocsi a jogositványval megszökött, azt a gazda a rendőrségnek ugyancsak 25 óra alatt bejelenteni tartozik.

10. §. A kocsi kocsiját feltügyelet nélkül nem hagyhatja, sem másnak vezetésére nem bízhatja. Ha hajtásra képtelenné válik, helyette más a kocsiat haza vetheti. A közönséget a bérkocsi használatára felszólítani vagy e czélból felhívatás nélkül előrehajtatni tilva van.

11. §. A bérkocsi menetközben a város belterületén egyáltalában nem, azon kívül csak is az utazó engedéllyel dohánnyozhatik.

12. §. Minden, állomáson lévő bérkocsi a szabályszerű díjért bárkiorok és bárkinek személyvalogatás nélkül a kocsiat rendelkezésére bocsátani köteles.

13. §. A kocsiának megrendelt kocsi-árát a vendég bejegyezése nélkül senki sem szabad felvenni.

14. §. A bérkocsi kocsiját minden egyes fuvar után megvizsgálni s az abban esetleg talált idegen tárgyat haladéktalanul vagy tulajdonosának visszaadni, vagy a rendőrségnek átszolgáltatni köteles.

15. §. Jelen szabályrendeletnek a bérkocsi-tulajdonosra is értendő, ha az személyesen fuvaroz.

16. §. A bérkocsi és szerszám rendes esinos külakua legyen, jó karban és tisztán tartandó. Rosz és csökönys lovakat bérkocsi elé fogni tilos.

17. §. Hullát, holtestet bérkocsiában szállítani tilos.

18. §. Ha a bérkocsi ragalyos vagy járványos beteg szállítotott, a kocsiat fer-

töletleneni kell. Jövöre csak olyan bérkocsi-akadandó engedély, melyek űlései szövet helyett bürrel vannak bevonva.

19. §. Tüörtt ablaku kocsi s a személyszállítás tilva van.

20. §. Alkonyattól kivrirtadtig csak kivilágított lámpákkal szabad hajtatni. Alomás tereen csak a kocsi sorban első és utolsó helyét elfoglaló bérkocsi köteles a lámpákat kivilágítani.

21. §. Az egy és két fogatu zart bérkocsi egy bellt alkalmazott és mindenkor jó karban tartandó jelző készülékkel péld. kausok sippal — látandó el.

22. §. A bérkocsi után kézi kocsi, vagy más járművet vagy tárgyat akasztani, valamint járdára hajtatni tilva van.

23. §. A bérkocsi-ak a vendég felvétele vagy letétele végett a járdá mellett kell megállania ügy azonban, hogy azert a gyalog közlekedés ne akadályoztassék. A vendégre váró bérkocsi oly helyen, hol a közlekedés ügy is szük tereen szorul — vagy rendkivüli élénk, — nem várakozhatik, hanem kell, hogy a legközelebb eső tagasbó vagy kevésbé járt helyen foglaljon állást és ezen várakozási helyet a megrendelőnek vagy a kiszált vendégnek előre jegejlöje. — A várakozási helyről csak akkor szabad elhajtatni, ha a vendég beszáll.

24. §. A kocsi köteles elővigyázzattal hajtatni és a közönséget kiállással kitérésre figyelemeztenni.

25. §. A bérkocsi állomásterkek tisztán — s a közönség kövételmenyiekielégítő állapotban tartásáról a rendőrkapitányi hivatal gondoskodik, az ezzejárá kiadásokat a bérkocsi tulajdonosok a kocsiak számarányához képest viselik.

26. §. Azon kocsi tulajdonos vagy kocsi-ak ki ezen szabályrendelet intézkedéseit meg nem tartja, azokat megszeji, vagy ellentük bármely módon vét, vagy aki az árszabályt meg nem tartja, a rendőrkapitányi hivatal, illetőleg az iparhatóság által az 1879-ik évi XI. t. cz. 120. §-a értelmében három napig terjedhető elzárással és 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel illetve az 1884 évi 17-ik t. cz. 156. §-a értelmében 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

27. §. Azon kocsi tulajdonos és kocsi-ak ki a 16. §. értelmében kocsiját nem fertőtleníti, az 1879. évi XI. t. cz. 100. illetve 101. §-a értelmében a rendőri hatóság által 15 napig terjedhető elzárással és 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

28. §. Ezen szabályrendelet értelmében büntetett kocsi visszaesés esetben, vagy ha a kocsi-ak a közönség irányában durva vagy illetlen, vagy szolgálatá közben ittas volt, a bérkocsi tartástól illetve a hajtástól a rendőrhatalóság által öt évig eltiltható.

29. §. Azok a kik bérkocsiakat az 1884. október elseje előtt szerzett jogositvány alapján tartanak, üzletük gyakorlásánál jelen szabályrendelet határozatait szintén megtartani kötelesek.

Jövähogyom azzal, hogy az ezen szabályrendelet ellen vétőkre a 26. §. alapján kiszabott pénzbüntetésekből befolyó összegek a város szegényi alapjának gyarapítására a 27. §. alapján befolyó összegek pedig az 1878. t. cz. 27. §-ban meghatározott czelokra szolgálnak. Budapest, 1885. október 10. én. A miniszter helyett Matkovics s. k. (P. II.)

Hogy ezen másolat a bélyegtelen eredetivel mindenben megegyez, ezennel hivatalos használatra bélyegmentesen bizonyítottak. Kelt Pécsenit, 1885. évi november hó 6-án. Dr. Tróber, aljegyző.

lehanyaltott, s szelid mosolylyal köszönte meg menyasszonyának e figyelemeztetést. A csapat vezetője fagyos mosolylyal kiragadta kezéből a fegyvert, s földre taposá.

„Ki hitte volna azt, — tevő hozzá gúnysan — hogy egy római százados latrok barlangjaiban felfalatható?”

Aurelius nem felelt, néman követte társait, kik a katonák körében kiléptek a barlangból. A barlang mellett állt a fálykás nő, s midőn Julia mellett elhaladt, elborzadt annak kárörvendő arcvonásain, s csak habozva, akadozva, tudta kimondani: „Octavia! te itt?”

S a nő odatolta fálykját Aurelius arczához, s villogó szemekkel, kaján kacajjal közt mondá:

„Elhagyl te hütelen de boszut esküvém, s bosszul gyülmöléseit má izlelem.”

Elhallgatott, a köny és kacaj elfojtó szózatát, s elvete fálykját sietve távozott s néhány pillanat múlva elfűdék a százados fak éji setét árnyai.

Julia reszkette simult jegyese mellé.

„Ki volt ez Auré? Nem Octavia? Istennem!” a fálykafény oly rémésé tette arczát, s én mégis azt hiszem, hogy bárátóm arcvonásait ismertem fel benne.”

Az ifju egy könyvet morzolt szét szemében s e könyvespp gyanitajta azt a lelki háborodást, mely keblében végbement.

„Isten látja lelkeket, — szólt földo kolva — szegény, szerencsétlen leány.”

A csapat tovább haladt s a néma csendet csak a lépések zajja s a fegyverek tompa csörnése zavarta meg.

De hagyjuk haladni őket, tudjuk meg inkább, ki volt Octavia, ki eléje vágya a csapatnak, sietve tünik el a város egyik kapujánál.

Octavia szintén senator leánya volt s

a még pogány Aurelius jegyese. Midőn azonban ez Krisztus bajnokainak sorába lépett, a benső viszonyuk meg kellett szakadnia, mert Octavia hallani sem akart arról, hogy lemondjon a pogányság nyújtotta élvekről. Szerette Aureliust, de ennek elidegentelődését észrevehven, gyűlölni kezdte őt, boszut fogadott t ő s boszu olyan volt, melyet csak esalodott szerelmében vakká lett nő sziv kigondolni képes. Tervének kivitelére legalkalmasabb eszköznek talalta Virgiliust, Aurelius parancsnokságát, és számításában nem is esalatozott. Virgilius Aureliusban mindig vetélytársát s zialjal lelle fékezéjt látta s azért könnyven engedett a női kéz fonta halónak, mely őt terveibe bevonná. Gyűlölte Aureliust, mint csak pogány sziv és sérétt hűség gyűlölni tud, — s ezenkívül szerette Juliát, de mindegyik Patricius háza zárva volt előtte, — „elrekesztet tehát a pillanat” — gondolta magában, — s a szenvedélyek szélsőségei megkezdtek setét munkájukat, melynek kulesat, a rejtett barlang hollété, Octavia leghibebb barátójától, Juliától esalta ki.

Magányos szobában, tereen állva imádkozik Julia. Aikai esendesen suttognak s arczán túlvilági öröm s nyugalom honol, s midőn az ajtó lassan megnyílik, hátra fordítja fejét s meglepve látja maga előtt Virgiliust.

„Meg ne ijedj Julia, — szólt ez mosolygva, — barátodat s ha úgy akarod, megmentődet látod bennem.”

„Oh, Virgilius! sziveséged mi nagy, de hidd, a halált én nem rettegem.”

Virgilius ajkába harapott.

„Azok, kiket szerettem, monda szemeslöttve Julia, itt vannak körülöttem, s csak arra kérem Isteneimet, hogy kiömlő vérünk,

mert mi várna más reánk, áldásként szálljon azokra is, kik azt oly igen szomjuhozok.”

„Julia, szólt elfojtva Virgilius, atyád szabad, nem akarom, hogy tiszteletben megöszült feje a bakó bardiá alatt hulljon le s kérlek ellenkezősoddell te se keserítsd öreg napjait. Hallgass reám isteni Julia — s én megmentelek.”

Julia tagadólág rázta fejét.

„Ne hidd, folytatá gúnysan Virgilius, hogy Aurelius majd boldogit, a lazadó mar megkapta büntetését s gonosz lelkét eddig az alvilágnak gyötrik lelkei.”

„Aurelius? szólt elmerengve Julia, oh boldog ő, siess Virgil, végezd munkádát.”

A százados azt hívé, hogy a gyenge sziz e birre roszkodni kezd, hogy zogokva dúl karjaiba, de midőn látja, hogy e lány oly érzéketlenül, egyetlen könyvespp nélkül szemében, sőt némi örömmel hallgatja őrdégi hazudozásait, szenvedélyeinek heve újra kitört, s haragtól eltorzított arczal kárörvendve monda:

„Vess tehát, te bülszke daemon, vess el kedvesoddal s a vadállatok ordítása legyen menyegzőtök örömeke, azoknak fogai öröljék porrá esontotokat s kiömlő véretek hűste le bosszuszonjamat.”

Ezzel sarkon fordult s dühtől elkékült arczal hagyta el a szobát. Julia pedig újra leborult s a mig halavány arczát könyek árja öntözé, ártatlan lelkéből buzgó imádság szállt felhök felé, a mindenség Urához, segélyt és erőt esdekelve önmagának s bocsánatot és kegyelmet az űldözöknek.

* * *

Szomorú előjelek között virradt fel a római keresztények karácsonyi ünnepe.

hordja büszke tekintetét a tömegen s a puszták királyának esendes morgosása oly bölűléssé változik, mely megfagyaszja a vért a legbátrabbk szivében is. Ezt követé más vad is, s néhány pillanat alatt egész csoport orozlán s tigris vontatott danája gyönyörűödötté a feleséigzett tömeget.

A nézőhelyek egyik oszlopjánál könyvébe mélyen belehuzódva áll egy férfiu, s a körülállók nem tudják megfejteni azt a kárörvendő mosolyt, mely pillanatra ajkai körül mutatkozott, midőn az éves állatok vérben forgó szemekkel a napok óta tartó koplalás által feldűhdőve, áldozatjukra rohantanak.

Aurelius bátran tekintett körül s a dűhösen ordító állatok látása nem tudta eltávolítani azt a fenséges nyugalmat, mely egészen lényen előmlött. Midőn látta az éves vadakat, lassan, mélyen lekonyulva közelebb-közelebb eszőni, mennyei mosolylyal ajkain fordult Juliához s annak kezét szeliden érintve monda:

„Megyünk már Julia! . . Oh Jézus légy velünk! s azután lerogvott a véngző állat sulya alatt, mely egy ugrással megragadta áldozatját s magasra szökölő vére pirosra festé a puszták királyának feborzadt sürényeit.

Julia látta lebukni őt s emberi gyengesége pillanatra elragadta őt és reszkettet.

Egy tigris véres fogait csattogatva roham feléje, de midőn a vad éves körmei bele ásta a leánynek hóhéher karjába, a nézők közül egy dögő „Megáll!” reszkettet meg a levegőt s az oszlop mellett álló alak ledobja koponyét s a nézők bámulva látják Virgiliust, ki kivont karddal egy

Különfélék.

Boldog ünnepeket! Karácsony ünnepeit üli a keresztény világ a föld kerek... Boldog ünnepeket! Karácsony ünnepeit üli a keresztény világ a föld kerek...

Személyi hír a pécsi egyházmegyé-
ből. Kopáry Gyula újmisési, Szent-Erzsé-
betre küldött képlánul.

Karácsonyi ajándék. Ifjabb intelli-
genciánk két reményteljes törekvő tagja
n. m. ifj. Seb Károly th. megyei aljegyző
s ügyészgyakorló, Mihályfi Ernő
ügyvédjelölt — a hét folyamán avattak
fel jogtudorokká.

Jóitokom adomány. A pécsi takarékpénz-
ár Fiume mellett elhelyezett Grohova
község lakóinak segélyezésére s a z a f r t o m
adományozott.

Felhívás. A szülői bizottság
igazgató választmányja a következő haza-
fiass felhívást bocsátotta ki: A nemzeti köz-
mívelődés leghatalmasabb tényezője, édes
nyelvünk egyik legbiztosabb támasza: a
magyar szöveg, városunkban a bukás
szélére jutott! A magyar szöveget, s a
nemzeti nyelv közt levő szoros kapcsolat
következténye, hogy az egyik bukása e
másik súlyos veszteségét eredményezné.
A vesztély előttünk van: köteleességünk
követnének el, ha feltétlen nemzeti nyelvünk
fontos kérdésében, a melyen tisztelt nagy
közönség hazafiaságra és áldozatkészségére
nem hivatkozunk. A nemzet városunkat
a magyar nemzetiség védbástyájának bir-
delti, s mi a nemzet e bizalmának olyan
letetményesei vagyunk, hogy édes nyel-
vünk tamasztá a magyar szöveget fal-
lánk között elesni hagyjuk? A közönyt
és részvétlenség annyira erőt vett volna
rajtunk, hogy legfélétebb kincseinket, a
nemzetiség ügyét sem tudjuk már felkarolni?
Meg nem késő, a fenyegető szöveget még
előzhatjuk magunktól, vetőközle a
közönyt, a részvétlenséget, hisz ezáltal
csak köteleességünket teljesítjük, hazánk-
nak, nemzetiségünk szent ügyének tesztünk
szolgálatot. „Nyelvében él a nemzet” —
a nyelvnek pedig a szöveget a leghivatottabb
apostola: e magasztos feladat támogatására
tehát minden polgárunk, ki magyarnak
mondja és érzi is magát, köteleesség se-
gedékét nyújtani. Felkérjük tehát a me-
lyen tisztelt közönséget, hogy a szöveget
— a szüni előadások látogatásával — par-
talmi szüveskedjék. — (Mi pedig a szü-
ntügi bizottságot kérjük fel, hogy ne csak be-
széljen s szöjra a nagyhangon frázisokat;
hanem t e g y e n i s. Tessék jó-maguknak
is szülnözbe járni. A főispánnak, polgár-
mesternek minden valamire való városban
van rendes páholya. Nalunk nincs. S miért?
Mert nincs kedvük szülnözbe járni. Jó;
am ne járjanak, de tessék — fizetni. A
kik legjobban tehettek, azok járnak leg-
ritkábban szülnözbe. Ez már mégis csak
szüvenletes.)

Az abaligeti barlangról. A napokban
értesítettek bennünket, hogy az abaligeti
csepki-barlangban nagyban folynak a mun-
kálások. A derek plébános, Chalupni
János, ki hosszas munkálata után a tavasz
szal nyitotta meg az évek hosszú során át
elhanyagolt, eltorlasztott barlangot; most
ismét munkához fogott s új ásásokat, szik-
labasításokat eszközölve, az ügyvezetett
„pokol torkát” nyitotta meg, mely
eddig majdnem hozzáférhetetlen volt. Csak
a legmerészebb turisták bátorodtak a ré-
mes üregbe hatolni s merészgük nem
csékély életveszéllyel járt. Ez üregről
szünyöl monda el a nép ajkán. A nagy-
menny szerint Vigan haramia-vezér, kiről
Viganóra község nevére nyerte, az abali-
geli barlangba rejtette véres kincseit s
gonosz lelke örökdió ma is a „pokol
torkát”-ban halomra gyűjtött véres pénz-
felett. Be azonban senki se jut hozzá, mert
két kasza-kész jár folytonosan, egymást
keresztelve a belső szülnözölés előtt. Kará-
cseny éjjelén, míg az éjféli mise tart, a
kaszak megállanak s a ki elég merész, ez
idő alatt megrakodhatik kincsesel; de ha
tovább idöz benn, akkor oda vesztett. A
kaszak újra megindulnak s járnak a kö-
vetkező karácsony éjjel. Így szól a monda.
Ez a monda azonban most már meg fog
szülni, minthogy Chalupni megnyitotta
a „pokol torkát”-t és sajnos, de való —
nem találta ott Vigan rablő-
vezér kincseit. Ejnye de kár; jó
lett volna a barlang munkálatainak s tatar-
ozásának költségeire!

Uj nemes. A hivatalos lapban olv-
vasstik, hogy dr. Schulhof Géza budapesti
ügyvéd, ki ifjú éveit városunkban
töltötte s nem épen kedvező emlékeket
hagyott maga után: magyar nemességét
kaptott díjmentesen d o m b ó v á r i előnével.
A kitüntetést a közügyek terén kitejt
tett önzetlen, buzgó és sikeres tevékeny-
sége, valamint a hazai jogirodalom gyar-
apítása által szerzett érdemei elismeréséül
kapta. Így látszik csakugyan el-ismerték!
Amint mi tudjuk, dr. Schulhof Géza

oly némán és oly sietve haladnak el, azt
vélnéd, földalatti lelkek homába tévedél.
Kerek teremben összegyűltve áll egy
kis csapat, közöttük az őz Patricius. Né-
mán hallgatja környezetének szavait, kik
az imént lefolyt véres eseményekről be-
széltek, mely nyugodtak voltak a halál pil-
lanatában a marttyrok, mely fenséges volt
az égi béke és öröm, melylyel eltelve vá-
rák a bősztült vadállatok csoportját, mert
minden földit feledtetni velük a diadalnak
koronájá, mely magyogva tünt szemtek elé
a magas égnek ivein.
„Testvéreim, szölt közbe Patricius és
arézán szokatlan fényugrázogatott, az
első vér kiünlte, az Ur áldozatot kíván,
Juliam megkezdte azt”, e szavaknál két
könyvespé gördült le redős arézán, vajon
a gyermekétől megfosztott szültől szerzet
fájdalom könyve volt-e az, vagy talán in-
kább a keresztény apa örömeinek harmat-
cseppje, mert nyomban föllyátá:
„Én áldom Istenemet, hogy első ál-
dozatát én nevelhetem s ébge vágóly szívem
örömeiben a betlehemi jászóllyal dalló
anyalokkal én is zengem: Dicsőség a
magasban Istennek, békkesség az embernek!
S a kis csapat menyeyi érzetekből át-
hatva, öröme gyulva utána mondja ezt,
s az anyagi szözat züga száll a kata-
kombák mélyein s tompa morajként kél a
föld alól:
„Dicsőség Istennek, békkesség ember-
nek... békkesség embernek.”

Erényi Károly.

legkevesebb vannak oly érdemei, melyek
mellővő tennék őt a nagy meztelítésre.
Művé, melylye a hazai jogirodalom gaz-
dagította, ismerjük. Ha e műért valaki
elismerés érhet, úgy az kötsékvilág —
k i s n y v k ö t ő t ő t illeti meg! Különb leg-
főbb érdeme, hogy elv-lü s szilárd jellemű
ferju. Egy ízben megyekben akarta ma-
gát föllepíteni függetlenségi párti
programmal országgy. képviselő-jelölttül,
s miután a föllepítés nem sikerült, kijelen-
tette, hogy jobban is szereti, hogy nem
léptették föl: mert ő — k o r m a n y p á r t i .
— Alarczosbál. A vöröskereszt-egylet
pécsi főkegylete részint saját pénztára,
részint a pécsi szegényház részére a jövő
farsang folyamán alarczosbált rendez, mely
1886. február 1-én fog megtartani a Haty-
tyu-termekben.
— Birtok bérlet. Siskovics Tamás
földbirtokos és országgyűlési képviselő
közbeiradalmát — a kastély, park és
vadászati jog kivételével Steiner J. ka-
posvári lakosnak évi 7000 frt bérlet ért
tiz évre kiadta, a bérlő fizeti ezenkívül
az adót s az épületeket tűzkár ellen biz-
tosítja.
— Halálozás. Uray Bódog m. k. köz-
alap. erdőmester Pécsváradon szélhűtés
folytán, élte derekán hirtelen kimúlt. Béke
hamvaival!
— Névmagyarosítás. Deutsch Lipót
mohácsi ügyvéd, országgyűlési képviselő
vezeték-nevét N e m e t r e magyarosította.
E névmagyarosítás kiterjesztett egyszer-
mind Gyula, Kornélia, Ferenéz és Vilmos
nevű testvérei- s elhunyt fiére Deutsch
Károlynak — Károly és Jenő kiskoru
gyermekre is.
— Mohács szegszárdi vasút. Mint ér-
tesültünk, a közlekedéstügyi m. kir. minisz-
teriumban legközelebb tárgyalás alá kerül
a Mohácsról Szegszárdra tervezett vicini-
ális vasút engedélyezése.
— Menetrend-változás. A beállott jég-
zajlás következtében a Dunán a hajófor-
galom beszüntetett, az eddig este 6
órákor Mohácsról Pécsre induló vasuti
vonat helyett egy naponta d. e. 11
óra 37 pezkor induló helyi vonat fog
közlekedni.
— Uj telekkönyvi hatóság. A m. kir.
igazságügyminiszter a dárdai kir. járás-
bírósgót saját területére nézve 1886. évi
márczius hó 1-ső napjától kezdve telek-
könyvi hatósággal ruházta fel.
— Mohács pecsétje meghamisítva. Ifj.
Mózes Sándor pilisi lakós a legutóbbi bajai
országos vásárban egy vérsók által íly
körülrú pecsétet készített: „Mohács város
1848.” A vérsók azonban a pecsétnyomát
átadta a rendőrségnek, mely Mózes el-
fogta s a bírósághoz kísérte.
— A Pesti Napló tetemesen leszállít
az előfizetési díjat. Az előfizetési felhívás
a hirdetések között olvasható.

Mindennemű betegségek, különösen
idegbajok, nehézkőség, gyomorban-
talmak, ideges fülzúgás, fülzúrá s
nehéz hallás, fejfájás, fejköcsvény,
sápkór és békák a mi világhírű, biztos
hatásúnak bizonyult módszerünk által
meggyógyítottak. Tüdőbetegségek és
fulladozásoknál négy heti gyógyítás után
a legesodálatosabb eredmény értelet el.
Kérünk kimerítő tudósítást retonr-bélyeggel
bizalommal hozzánk bektüdeni.

A privatklínika „Freisal”
Salzburgban (Austria)
Mai számukhoz mellékelve veszik
olvasóink a Franklin-Társulat kiadásában
megjelenő hírlapok előfizetési felhívását.
Ez utóbbiak között a legérgebb az immár
33-iki évtolyamat élő „Vasárnapi Vjság”;
mely nagy képes hetilapnak, az olvasó
közönség e kipróbált házi barátjának, jö-
vére legjobb ajánlása, képeinek évről-évre
szaporodó száma és sebb kivétel mellett,
kiváló irodalmi erők által kiállított, foly-
vást növekedő változatos tartalma, mely
teljesen fölleségessé teszi a magyar kö-
zönségnek hasonló külföldi lapok járatá-
sát; míg társalpa a „Politikai Újdonsá-
gok”, a politikai heti események gondos
és hü összállítását adja és képes gazda-
sági melléklyallal van bővíve. — A „Ké-
pes Néplap”, a legesodább hetilap, a
kevesebbé vagyonosok vasárnapi újsága,
tanulságos és mulattató tartalommal, s a
politikai tárgyaló rendes rovattal: ezek
kiegészítője a „Világkrónika” című képes
melléklyall, mely eddigi rovatai mellett
újtvétől kezdve nagyobb elbeszélések és
regényeket is fog közölni és a mely heti-
közönlönynek ép ugy, mint a „Képes Né-
plap”, nak ára félre re csak 1 frt. Ugyanez
iv tartalmazza a „Jogtudományi Közönlöny”
szaklapnak előfizetési felhívását, továbbá
a Franklin-Társulat könyvkiadványainak
jegyzékét.

A Popp-féle Anatherin szávjíz több mint
40 év óta rendeltek a legkötönyv orvosok által,
közök a boldogult Oppeler tanár által is, Drascie
tanár is újabb nagy eredményel alkalmazta a
bécsei egyetemes körházban, ugyszintén Schmitzer
tanár is a száji, nyak, foglús és szájpudlás beteg-
ségéinél. Ez edzt sokak számára a P o p p f é l e
Anatherin szávjíz, mely kaplató minden gyógy-
szertárban, épen olyan biztos gyógyszer, mint
széküölzöhenlén óvszer lett és lesz mindenkinek,
ki azt a száji, torok és fohus betegségekben hasz-
náltá. Egyidejűleg figyelmeztetünk a szávjíz szé-
delgő és gyakran káros meghamisítására, melyek
gyakran a kezelő orvost is megcsalják. Minden
eredeti palack nyakán ott van a védjegy, mely
az eredetiségről tanusodik. E gyógyszer rendki-
vüli tekintélynek és elterjedésnek örvend az osz-
trák határokon kívül és egész Európában sőt Ame-
rikában és Ausztráliában is vannak esodálók. Fi-
gyelmeztetjük továbbá Popp J. G. es. kir. udvári
fogorvosnak anatherin fogporára, mely igen alkal-
mas és híres fogtisztító szer.

(3-3)

lyos csapás is érte, hogy férje a közel
mult napokban hunyt el, a mi nem csak
nagy lelki fájdalmat, de nehé anyagi
terheket is rótt a gyászoló özvegyre. Ju-
talmazandó javára szüne kerül a „Két
á r v a ” ismert és kedvelt dráma, melyben
a jutalmazandó forsz-szerépet: Froshardué
asszonyt játsza.

Felolvasás. A pécsi kereskedelmi
önképző és betegegélyző egylet helyisé-
geiben („Europa” kávéház feletti emelet)
ez idén az ötödik felolvasás, melyet He-
ckinger István főrealtanodai tanár „A z
i p a r, kereskedelem és a tudomány
kölesuhátása” cím alatt fog tartani,
vasárnap délután 5 órákor lesz. Vendégek
szüven látatnak.

Püspöki szavak. A közelmulthban
egy előkelő egyéniség megfordulván al-
kalmilag kihallgatáson a megyés püspökél
s szóba kerülvén ott a budai külvárosi
horvát istentisztelet teljes feleslegessége,
mintán a gyermekek az összes népisko-
lakban eszupán magyar nyelven oktatattanak
harmez év óta a vallásban, úgy, hogy
az Isten igét más nyelven, mint a magyar,
nem is értik meg, mire a megyés püspök
a következő szavakat mondotta: „Rajtam
nem mulik, hogy magyarul legyen, de én
csak nem kezdeményezhetem, kezd m e
ny e z z e a p o l g á r m e s t e r . ” — Remél-
jük, hogy e világos szavakat megértik, a
kiket illet!

Hangverseny. A zene-egylet f. hó
27-én (vasárnap) a „Hattyú”-ban hang-
versenyt rendez. A műsor választékos da-
rabokból van összállítva. Kiváló érdeklő-
dést kelt a hangverseny annál inkább is,
minthogy Pichler Jusztin, szántársulatunk
széphaugu koloratur-énekésnöje s több mű-
kedvelő működi közre. Jegyek válthatók
Valentin K. könyv- és zeneműkereskedé-
sében.

Az abaligeti barlangról. A napokban
értesítettek bennünket, hogy az abaligeti
csepki-barlangban nagyban folynak a mun-
kálások. A derek plébános, Chalupni
János, ki hosszas munkálata után a tavasz
szal nyitotta meg az évek hosszú során át
elhanyagolt, eltorlasztott barlangot; most
ismét munkához fogott s új ásásokat, szik-
labasításokat eszközölve, az ügyvezetett
„pokol torkát” nyitotta meg, mely
eddig majdnem hozzáférhetetlen volt. Csak
a legmerészebb turisták bátorodtak a ré-
mes üregbe hatolni s merészgük nem
csékély életveszéllyel járt. Ez üregről
szünyöl monda el a nép ajkán. A nagy-
menny szerint Vigan haramia-vezér, kiről
Viganóra község nevére nyerte, az abali-
geli barlangba rejtette véres kincseit s
gonosz lelke örökdió ma is a „pokol
torkát”-ban halomra gyűjtött véres pénz-
felett. Be azonban senki se jut hozzá, mert
két kasza-kész jár folytonosan, egymást
keresztelve a belső szülnözölés előtt. Kará-
cseny éjjelén, míg az éjféli mise tart, a
kaszak megállanak s a ki elég merész, ez
idő alatt megrakodhatik kincsesel; de ha
tovább idöz benn, akkor oda vesztett. A
kaszak újra megindulnak s járnak a kö-
vetkező karácsony éjjel. Így szól a monda.
Ez a monda azonban most már meg fog
szülni, minthogy Chalupni megnyitotta
a „pokol torkát”-t és sajnos, de való —
nem találta ott Vigan rablő-
vezér kincseit. Ejnye de kár; jó
lett volna a barlang munkálatainak s tatar-
ozásának költségeire!

Uj nemes. A hivatalos lapban olv-
vasstik, hogy dr. Schulhof Géza budapesti
ügyvéd, ki ifjú éveit városunkban
töltötte s nem épen kedvező emlékeket
hagyott maga után: magyar nemességét
kaptott díjmentesen d o m b ó v á r i előnével.
A kitüntetést a közügyek terén kitejt
tett önzetlen, buzgó és sikeres tevékeny-
sége, valamint a hazai jogirodalom gyar-
apítása által szerzett érdemei elismeréséül
kapta. Így látszik csakugyan el-ismerték!
Amint mi tudjuk, dr. Schulhof Géza

oly némán és oly sietve haladnak el, azt
vélnéd, földalatti lelkek homába tévedél.
Kerek teremben összegyűltve áll egy
kis csapat, közöttük az őz Patricius. Né-
mán hallgatja környezetének szavait, kik
az imént lefolyt véres eseményekről be-
széltek, mely nyugodtak voltak a halál pil-
lanatában a marttyrok, mely fenséges volt
az égi béke és öröm, melylyel eltelve vá-
rák a bősztült vadállatok csoportját, mert
minden földit feledtetni velük a diadalnak
koronájá, mely magyogva tünt szemtek elé
a magas égnek ivein.
„Testvéreim, szölt közbe Patricius és
arézán szokatlan fényugrázogatott, az
első vér kiünlte, az Ur áldozatot kíván,
Juliam megkezdte azt”, e szavaknál két
könyvespé gördült le redős arézán, vajon
a gyermekétől megfosztott szültől szerzet
fájdalom könyve volt-e az, vagy talán in-
kább a keresztény apa örömeinek harmat-
cseppje, mert nyomban föllyátá:
„Én áldom Istenemet, hogy első ál-
dozatát én nevelhetem s ébge vágóly szívem
örömeiben a betlehemi jászóllyal dalló
anyalokkal én is zengem: Dicsőség a
magasban Istennek, békkesség az embernek!
S a kis csapat menyeyi érzetekből át-
hatva, öröme gyulva utána mondja ezt,
s az anyagi szözat züga száll a kata-
kombák mélyein s tompa morajként kél a
föld alól:
„Dicsőség Istennek, békkesség ember-
nek... békkesség embernek.”

Erényi Károly.

legkevesebb vannak oly érdemei, melyek
mellővő tennék őt a nagy meztelítésre.
Művé, melylye a hazai jogirodalom gaz-
dagította, ismerjük. Ha e műért valaki
elismerés érhet, úgy az kötsékvilág —
k i s n y v k ö t ő t ő t illeti meg! Különb leg-
főbb érdeme, hogy elv-lü s szilárd jellemű
ferju. Egy ízben megyekben akarta ma-
gát föllepíteni függetlenségi párti
programmal országgy. képviselő-jelölttül,
s miután a föllepítés nem sikerült, kijelen-
tette, hogy jobban is szereti, hogy nem
léptették föl: mert ő — k o r m a n y p á r t i .
— Alarczosbál. A vöröskereszt-egylet
pécsi főkegylete részint saját pénztára,
részint a pécsi szegényház részére a jövő
farsang folyamán alarczosbált rendez, mely
1886. február 1-én fog megtartani a Haty-
tyu-termekben.
— Birtok bérlet. Siskovics Tamás
földbirtokos és országgyűlési képviselő
közbeiradalmát — a kastély, park és
vadászati jog kivételével Steiner J. ka-
posvári lakosnak évi 7000 frt bérlet ért
tiz évre kiadta, a bérlő fizeti ezenkívül
az adót s az épületeket tűzkár ellen biz-
tosítja.
— Halálozás. Uray Bódog m. k. köz-
alap. erdőmester Pécsváradon szélhűtés
folytán, élte derekán hirtelen kimúlt. Béke
hamvaival!
— Névmagyarosítás. Deutsch Lipót
mohácsi ügyvéd, országgyűlési képviselő
vezeték-nevét N e m e t r e magyarosította.
E névmagyarosítás kiterjesztett egyszer-
mind Gyula, Kornélia, Ferenéz és Vilmos
nevű testvérei- s elhunyt fiére Deutsch
Károlynak — Károly és Jenő kiskoru
gyermekre is.
— Mohács szegszárdi vasút. Mint ér-
tesültünk, a közlekedéstügyi m. kir. minisz-
teriumban legközelebb tárgyalás alá kerül
a Mohácsról Szegszárdra tervezett vicini-
ális vasút engedélyezése.
— Menetrend-változás. A beállott jég-
zajlás következtében a Dunán a hajófor-
galom beszüntetett, az eddig este 6
órákor Mohácsról Pécsre induló vasuti
vonat helyett egy naponta d. e. 11
óra 37 pezkor induló helyi vonat fog
közlekedni.
— Uj telekkönyvi hatóság. A m. kir.
igazságügyminiszter a dárdai kir. járás-
bírósgót saját területére nézve 1886. évi
márczius hó 1-ső napjától kezdve telek-
könyvi hatósággal ruházta fel.
— Mohács pecsétje meghamisítva. Ifj.
Mózes Sándor pilisi lakós a legutóbbi bajai
országos vásárban egy vérsók által íly
körülrú pecsétet készített: „Mohács város
1848.” A vérsók azonban a pecsétnyomát
átadta a rendőrségnek, mely Mózes el-
fogta s a bírósághoz kísérte.
— A Pesti Napló tetemesen leszállít
az előfizetési díjat. Az előfizetési felhívás
a hirdetések között olvasható.

Mindennemű betegségek, különösen
idegbajok, nehézkőség, gyomorban-
talmak, ideges fülzúgás, fülzúrá s
nehéz hallás, fejfájás, fejköcsvény,
sápkór és békák a mi világhírű, biztos
hatásúnak bizonyult módszerünk által
meggyógyítottak. Tüdőbetegségek és
fulladozásoknál négy heti gyógyítás után
a legesodálatosabb eredmény értelet el.
Kérünk kimerítő tudósítást retonr-bélyeggel
bizalommal hozzánk bektüdeni.

A privatklínika „Freisal”
Salzburgban (Austria)
Mai számukhoz mellékelve veszik
olvasóink a Franklin-Társulat kiadásában
megjelenő hírlapok előfizetési felhívását.
Ez utóbbiak között a legérgebb az immár
33-iki évtolyamat élő „Vasárnapi Vjság”;
mely nagy képes hetilapnak, az olvasó
közönség e kipróbált házi barátjának, jö-
vére legjobb ajánlása, képeinek évről-évre
szaporodó száma és sebb kivétel mellett,
kiváló irodalmi erők által kiállított, foly-
vást növekedő változatos tartalma, mely
teljesen fölleségessé teszi a magyar kö-
zönségnek hasonló külföldi lapok járatá-
sát; míg társalpa a „Politikai Újdonsá-
gok”, a politikai heti események gondos
és hü összállítását adja és képes gazda-
sági melléklyallal van bővíve. — A „Ké-
pes Néplap”, a legesodább hetilap, a
kevesebbé vagyonosok vasárnapi újsága,
tanulságos és mulattató tartalommal, s a
politikai tárgyaló rendes rovattal: ezek
kiegészítője a „Világkrónika” című képes
melléklyall, mely eddigi rovatai mellett
újtvétől kezdve nagyobb elbeszélések és
regényeket is fog közölni és a mely heti-
közönlönynek ép ugy, mint a „Képes Né-
plap”, nak ára félre re csak 1 frt. Ugyanez
iv tartalmazza a „Jogtudományi Közönlöny”
szaklapnak előfizetési felhívását, továbbá
a Franklin-Társulat könyvkiadványainak
jegyzékét.

A Popp-féle Anatherin szávjíz több mint
40 év óta rendeltek a legkötönyv orvosok által,
közök a boldogult Oppeler tanár által is, Drascie
tanár is újabb nagy eredményel alkalmazta a
bécsei egyetemes körházban, ugyszintén Schmitzer
tanár is a száji, nyak, foglús és szájpudlás beteg-
ségéinél. Ez edzt sokak számára a P o p p f é l e
Anatherin szávjíz, mely kaplató minden gyógy-
szertárban, épen olyan biztos gyógyszer, mint
széküölzöhenlén óvszer lett és lesz mindenkinek,
ki azt a száji, torok és fohus betegségekben hasz-
náltá. Egyidejűleg figyelmeztetünk a szávjíz szé-
delgő és gyakran káros meghamisítására, melyek
gyakran a kezelő orvost is megcsalják. Minden
eredeti palack nyakán ott van a védjegy, mely
az eredetiségről tanusodik. E gyógyszer rendki-
vüli tekintélynek és elterjedésnek örvend az osz-
trák határokon kívül és egész Európában sőt Ame-
rikában és Ausztráliában is vannak esodálók. Fi-
gyelmeztetjük továbbá Popp J. G. es. kir. udvári
fogorvosnak anatherin fogporára, mely igen alkal-
mas és híres fogtisztító szer.

(3-3)

lyos csapás is érte, hogy férje a közel
mult napokban hunyt el, a mi nem csak
nagy lelki fájdalmat, de nehé anyagi
terheket is rótt a gyászoló özvegyre. Ju-
talmazandó javára szüne kerül a „Két
á r v a ” ismert és kedvelt dráma, melyben
a jutalmazandó forsz-szerépet: Froshardué
asszonyt játsza.

Felolvasás. A pécsi kereskedelmi
önképző és betegegélyző egylet helyisé-
geiben („Europa” kávéház feletti emelet)
ez idén az ötödik felolvasás, melyet He-
ckinger István főrealtanodai tanár „A z
i p a r, kereskedelem és a tudomány
kölesuhátása” cím alatt fog tartani,
vasárnap délután 5 órákor lesz. Vendégek
szüven látatnak.

Püspöki szavak. A közelmulthban
egy előkelő egyéniség megfordulván al-
kalmilag kihallgatáson a megyés püspökél
s szóba kerülvén ott a budai külvárosi
horvát istentisztelet teljes feleslegessége,
mintán a gyermekek az összes népisko-
lakban eszupán magyar nyelven oktatattanak
harmez év óta a vallásban, úgy, hogy
az Isten igét más nyelven, mint a magyar,
nem is értik meg, mire a megyés püspök
a következő szavakat mondotta: „Rajtam
nem mulik, hogy magyarul legyen, de én
csak nem kezdeményezhetem, kezd m e
ny e z z e a p o l g á r m e s t e r . ” — Remél-
jük, hogy e világos szavakat megértik, a
kiket illet!

Hangverseny. A zene-egylet f. hó
27-én (vasárnap) a „Hattyú”-ban hang-
versenyt rendez. A műsor választékos da-
rabokból van összállítva. Kiváló érdeklő-
dést kelt a hangverseny annál inkább is,
minthogy Pichler Jusztin, szántársulatunk
széphaugu koloratur-énekésnöje s több mű-
kedvelő működi közre. Jegyek válthatók
Valentin K. könyv- és zeneműkereskedé-
sében.

Az abaligeti barlangról. A napokban
értesítettek bennünket, hogy az abaligeti
csepki-barlangban nagyban folynak a mun-
kálások. A derek plébános, Chalupni
János, ki hosszas munkálata után a tavasz
szal nyitotta meg az évek hosszú során át
elhanyagolt, eltorlasztott barlangot; most
ismét munkához fogott s új ásásokat, szik-
labasításokat eszközölve, az ügyvezetett
„pokol torkát” nyitotta meg, mely
eddig majdnem hozzáférhetetlen volt. Csak
a legmerészebb turisták bátorodtak a ré-
mes üregbe hatolni s merészgük nem
csékély életveszéllyel járt. Ez üregről
szünyöl monda el a nép ajkán. A nagy-
menny szerint Vigan haramia-vezér, kiről
Viganóra község nevére nyerte, az abali-
geli barlangba rejtette véres kincseit s
gonosz lelke örökdió ma is a „pokol
torkát”-ban halomra gyűjtött véres pénz-
felett. Be azonban senki se jut hozzá, mert
két kasza-kész jár folytonosan, egymást
keresztelve a belső szülnözölés előtt. Kará-
cseny éjjelén, míg az éjféli mise tart, a
kaszak megállanak s a ki elég merész, ez
idő alatt megrakodhatik kincsesel; de ha
tovább idöz benn, akkor oda vesztett. A
kaszak újra megindulnak s járnak a kö-
vetkező karácsony éjjel. Így szól a monda.
Ez a monda azonban most már meg fog
szülni, minthogy Chalupni megnyitotta
a „pokol torkát”-t és sajnos, de való —
nem találta ott Vigan rablő-
vezér kincseit. Ejnye de kár; jó
lett volna a barlang munkálatainak s tatar-
ozásának költségeire!

Uj nemes. A hivatalos lapban olv-
vasstik, hogy dr. Schulhof Géza budapesti
ügyvéd, ki ifjú éveit városunkban
töltötte s nem épen kedvező emlékeket
hagyott maga után: magyar nemességét
kaptott díjmentesen d o m b ó v á r i előnével.
A kitüntetést a közügyek terén kitejt
tett önzetlen, buzgó és sikeres tevékeny-
sége, valamint a hazai jogirodalom gyar-
apítása által szerzett érdemei elismeréséül
kapta. Így látszik csakugyan el-ismerték!
Amint mi tudjuk, dr. Schulhof Géza

oly némán és oly sietve haladnak el, azt
vélnéd, földalatti lelkek homába tévedél.
Kerek teremben összegyűltve áll egy
kis csapat, közöttük az őz Patricius. Né-
mán hallgatja környezetének szavait, kik
az imént lefolyt véres eseményekről be-
széltek, mely nyugodtak voltak a halál pil-
lanatában a marttyrok, mely fenséges volt
az égi béke és öröm, melylyel eltelve vá-
rák a bősztült vadállatok csoportját, mert
minden földit feledtetni velük a diadalnak
koronájá, mely magyogva tünt szemtek elé
a magas égnek ivein.
„Testvéreim, szölt közbe Patricius és
arézán szokatlan fényugrázogatott, az
első vér kiünlte, az Ur áldozatot kíván,
Juliam megkezdte azt”, e szavaknál két
könyvespé gördült le redős arézán, vajon
a gyermekétől megfosztott szültől szerzet
fájdalom könyve volt-e az, vagy talán in-
kább a keresztény apa örömeinek harmat-
cseppje, mert nyomban föllyátá:
„Én áldom Istenemet, hogy első ál-
dozatát én nevelhetem s ébge vágóly szívem
örömeiben a betlehemi jászóllyal dalló
anyalokkal én is zengem: Dicsőség a
magasban Istennek, békkesség az embernek!
S a kis csapat menyeyi érzetekből át-
hatva, öröme gyulva utána mondja ezt,
s az anyagi szözat züga száll a kata-
kombák mélyein s tompa morajként kél a
föld alól:
„Dicsőség Istennek, békkesség ember-
nek... békkesség embernek.”

Erényi Károly.

legkevesebb vannak oly érdemei, melyek
mellővő tennék őt a nagy meztelítésre.
Művé, melylye a hazai jogirodalom gaz-
dagította, ismerjük. Ha e műért valaki
elismerés érhet, úgy az kötsékvilág —
k i s n y v k ö t ő t ő t illeti meg! Különb leg-
főbb érdeme, hogy elv-lü s szilárd jellemű
ferju. Egy ízben megyekben akarta ma-
gát föllepíteni függetlenségi párti
programmal országgy. képviselő-jelölttül,
s miután a föllepítés nem sikerült, kijelen-
tette, hogy jobban is szereti, hogy nem
léptették föl: mert ő — k o r m a n y p á r t i .
— Alarczosbál. A vöröskereszt-egylet
pécsi főkegylete részint saját pénztára,
részint a pécsi szegényház részére a jövő
farsang folyamán alarczosbált rendez, mely
1886. február 1-én fog megtartani a Haty-
tyu-termekben.
— Birtok bérlet. Siskovics Tamás
földbirtokos és országgyűlési képviselő
közbeiradalmát — a kastély, park és
vadászati jog kivételével Steiner J. ka-
posvári lakosnak évi 7000 frt bérlet ért
tiz évre kiadta, a bérlő fizeti ezenkívül
az adót s az épületeket tűzkár ellen biz-
tosítja.
— Halálozás

hasonló kellemekkel megáldva: de a tavasz virágos mezeit nem a gondolatok szárnyaló ideje tarolja le, szíriani nem az ősz lehelletén omlónak szét: a szennytelességet üldözi, alacsony rágalmakon tengődő irigyletek képezik ezek ellentétét, alásani törekedvén minden igaz, minden háborítlan boldogságot.

Rózsának sem volt elég a gyermeki szeretet édes-keserű poharát fenéig felhajítani: akadt valaki, ki az ezrelem enyhítő édes cseppeket — az azt nem édes-ségét — is fanyarrá akarta változtatni.

Rózsák szomszédjának, az „őreg molnárnak” volt egy tetlenkedő legény fia, a ki örökkön ott settenkedett a Rózsai bájai körül, lesve-kérve, ha valahogy halálába kerülhetne az ártatlan teremtet, de mivel hogy furlangja ezélhoz nem juttatta, állokul a szép vadász szivében a gyamu ördögét akará fölébreszteni.

Forró szerelmeit csak egy lépés a létekenység tátonogó örvénye.

A vadászok se kellet sokat beszélni! Az alattomos esabító mérges szavainak az utolsó bethitt hitelt adott, ismerve a Rózsai nagy vidékre szülő szépségét, nyomasztó anyagi helyzetét s az erény virága ilyenén vizáiban veszendő portéká, könnyű munka az efféle madarat langatos igérettel, semmisséggel odajából lépre esalni!

Elhatározta tehát, hogy utána látand a valóság kipuhatólásának s a hütlenség büntetésé nem tudja mi, de érzi, hogy őt is keményen fogja érinteni.

Karácsony éjjelén, míg a jámbor hívő nép az isteni gyermek születésén örvendezett: ott termett a falúveg, lelkében hová az iszonyu vadat, melylyel egy tiszta szívű tökre teendő s egy mesekitalan nevet a gyalázat sarába taposandó vala.

A hazug kigyó azonban elfelejtette a helyzet komolyságát egészen latba vetni, elfelejtett a következményekkel számot vetni s karácsony éjszakáján, azon szin alatt, hogy éjfél misére menend, magára hagyván az „öröget,” atnézett Rózsikához.

Rózsai, édes anyja ágya szélén görnyedve, egyedül virrasztott a szent éjjelen. Szemei kislírák, arcza in lepergő könyek nedves barázdái, ajkain egy-egy kínos vonalás futott végig.

A kamász vigasztalni kezdé, értelmetlen, malmas fraziszokkal még fájóbbá tevő a melyen sújtott leányka a műgy is elvi seihetlennek tetsző szenvedését.

Hagyni fel, kérem — szakítá félbe Rózsai ideges türelmetlenséggel az ostromló szavait — hagyjon fel a valomással! Lehetne anyi kiméletlen irántam, ha már igazan szeret, hogy a valóság pillanatok szállt fájdalomait nem háborítom, s nem szentségleten meg az éjt, midőn minden igaz lélek ünnepele...

Elégszer hallhatta ajkaimról, hogy szívem Gerendié, s önnék a reményről le kell mondania, hogy engem valaha bírasson.

Gerendié ez alatt — tanuja levén a minden kérelt megemissítő jelenetek — a molnársuhancz elleni haragiának, megtorlandó a csufos feltiltetést, nyomban ennek távozattal szándékozott nyomós kifejezést adni: haragi csillapultán azonban egyedül a meglepetés öröme-érzete töltte el egész valóját... s az alávaló rágalmazónak csak egy arezul csapással adta tudtára, hogy mint van a dologgal? mit tart felőle? s mikép bátorokdjék aztán is valakit hasonló gyöngekségekben részesíteni.

Rózsai szerelmének gátja még az éjjel leomlott, itt hagyván önfeledző szeretettel apólo lényát az édes anyja, itt hagyván — kitéve a rágalom szájanak, nyomorban, inségben... de — kinek szillette éjjele a ma szebb hazával cserélte fel a földi életet — a gyermek Jézus nem hagyta el az ártatlan szilzet, rendelvén számára oly támaszt, kinek oldala mellett az élet gonyját, harczeit bizvást elviselheté.

Rózsai azonban nem sietett a szerelm ölére karjaiba: farsangig egészen gyermeki bánatának élt, gyászolván a sokat szenvedt anyát, — ekkor pedig rózsaút tüze kebelére, a legtisztább szerelm rózsaszalát, őrangyalává levén egy új háznak, vigaszává, gyönyörűségévé egy — rajta oadáló szerelmmel eszülő — férfinak, ki neki Isten után jötevéje, férje, mindene lön... s e férfit Gerendié volt.

Igy sarjadt — karácsony éjjelén az alnókul elbített gyamu talajából a legártósebb boldogság legzadagabb rózsabokra.

— y — x —

Irodalom.

A „Pesti Hirlap” műhelyében.

Sohasem láttam meg nagy nyomdát és szerkesztőséget. Mindezek úgy lebegtek előttem, mint valami miniszteriumok, a miket csak sejtani lehet, de tudni nem. Némelykor megkapott a kíváncsiság, de a magamfajta vidéki ember hamar letezar aról. Mert a mikor kíváncsi, épen akkor nincs alkalma; a mikor pedig alkalma van, épen akkor nem kíváncsi.

Olyan nyomtató instrumentumot láttam már, a mit ember hajt, a midőn itt a mi újságunkat nyomják: ez sem egészen boldonság, de még sem az az igazi. Egész mesék szárnalnak arról.

A „Pesti Hirlap”-ot járatom már jó ideje. Még pedig megmondom, miért járatom. A Kerekes Jóska a nyeregyártó szomszédom szidta le egyszer előttem; akkor még én csak hetilapot járatam.

„Azt mondja ugyanis Kerekes Jóska, van annak már vagy három éve.

— Megjártam a lapommal, ezudarul megjártam.

— Melyik lapot járattja?

— A „Pesti Hirlap”-ot, mert azt halottam volt, hogy ez a „Kottás lapjának az unokája.

— Hát nem az?

— Nem kell nekem többet, mert nagyon szereti a zsidókat.

Kevés vártatva benyitottam a sarki boltba a pálinkás zsidóhoz, aki épen akkor esapkodta dühösen a pudlihoz a „Pesti Hirlap”-ot.

— Mi baja Mórizez komám azzal a szegény újsággal?

— Hogyne dühösködném, mikor ez is a zsidók ellen agyavodik.

Kevés szóból ért a magyar ember. Hm, valami pompás igazmondó lapnak kell annak lenni! Ha a zsidó is megtalálja benne, ami haragitja a zsidókat is, akkor az a lap igaz uton jár. Mindjárt is elhatároztam az anyjukulommal, hogy prenumerálok rá.

Azóta folyton járatom s mondhatom, meg voltam vele elégedve, megszerettem, nem tudtam el lenni nélküle, minden egyes munkatársát megismertem, olyanok lettek azok nekem két év alatt, mintha a legjobb pajtasaim volnaik. Szinte elképzeltem magamnak, hogy nézhetek ki. Közécs, kedélyes embernek képzelm Borostyáni Nándort, a ki nagy hassal és tokval esziközve írja kedélyes tárczáit, Tórá Kálmánt pedig hatalmas levente-alaknak gondolom, hosszú fekete hajjal, a ki cikizkirás közben dühösen pereregetti tollát s egy-egy esattanó mondatnál felgriks s megnevegeti öklével Bécset. Nagyon derek ember lehet az. Mikszáthra meg mertem volna esküdni, hogy így néz ki, mint ama öreg úr az „Urambátyám” cím-lapján. Végtelenül szeretem olvasni Bekiesiet is, látszik minden sorából, hogy nagyon szereti a hazáját, de rosszul választja meg a barátait. Quintus szintén jóízű ember, Taborit is szeretem, olyan vékony ezingár legényke lehet, aki örökké a színeszűk után futkos... De lát magam is olyan hamis kópé voltam jogász-koromban.

Az öreg Pulszky urat már ösmerem a Bolond Istókból. Akármint ír, mindig sok abban a bölcsesség. Az öreg Pulszky tovább lát az orrával. S ezzel na von sok van mondva. Én csak azt esodálok, hogy amit ír, azt az orrával el nem tőlri.

Egyszóval megszerettem a lapot s el nem tudnám hagyni semmi áron. Most ősz felé nagyon megromlottak a szemem s minthogy a „Pesti Hirlap” betűi is nagyon megromlottak, már-már az elválás küszöbén állottunk, midőn egy nap, valami két hete annak, egyszer csak megjelent az én kedves lapom megifjodva, ragyogó pompában.

Megörültem neki. Mintha csak kitá-lálta volna, hogy válni akarok, hogy a szemem fáj.

Örömmel elhatároztam halálból, hogy mint hajdan a jó öreg Zajtai István, be-térlek Budapestre s meglátogatom az új-ságot.

Egész esodákat hallottam a rotációs-gépekről, s lapomat most rotációs gépen nyomják, az új kornak eme esodáján. Nem kell már több felhasítanom a kezemmel, főlvágya kapom, maga az a bolond rotációs-gép metszi fel s olyan nyomot hagy, a merre vág, mintha ki lenne esipkevé.

Előkelő dolog ez. Az ami a damánál a brüsszeli esipke, az a lapnál a megcsip-kézett szélek.

Egy szó mint száz, amit föltemtem magamban, meg is eslekedtem: egy szép delután ott toppantam a „Pesti Hirlap” műhelyében.

Ott nagy előzékenységgel fogadtak. De nekem mégis turecsán esett. Mert én egészen idegen voltam rájók nézve, amár egy cseppet sem éreztek velem, míg ők egészen ismerősek voltak, noha én ezt nem bírtam velük éreztetni. Hanem mondhatom, nagy változások mentek körösztül. Borostyáni szikár, halovány, Kenedi olyan, mint egy burkus iskolamester, Mikszáth hasonlít egy vidéki fiatal prókatorhoz, Eötvös Károly egy eszmiaia atyamester benyomását teszi, Bekies meg olyan, mint egy urasági nevelő.

— Azt a nagy szörnyeteget jöttem megnézni — mondam.

Legott leveztettek a földszintre a nyom-dába s megmutatták az új rotációs-gépeket.

Epen akkor is prűskölt és dolgozott ez a rettenetes sárkány, mely zakatol, zúg, köbög, papirost eszik és kész újságot köpköd.

Egy óriási papirtekercs áll előtte, melyből a „Pesti Hirlap” egy napra való minden példánya kitelik, többmint huszezer. Ezt a papirszalagot húzogatja a nagy szörny, mint mikor a komédias huza a pántlikát, csak hogy az kifelé a gyomrából, ez meg befelé a gyomrába.

A papirszalagot legelőször megneve-síti egy helyen, aztán bejelöl huza s teleyenomja az egyik oldalát, tovább esu-szik az óriási pántlika, s teleyenomja a másik oldalát is, — most egy henger alá jön s a gép egy éles késsel emetszi (tud az a gép még tán gondolkozni is) épen olyan alakura, a milyennek egy „Pesti Hirlap”-nak lennie kell. Ezzel tovább szalad a már tele nyomott papir (de miudze lóhalálában történik), mire egy készlök kettészakítja az emetszett vonalon. Ezalatt egy másik készlök már meg is szaritotta

a megnevedett lapot. Most egy lejtőre ér a már elvált példány, hol valami gonosz gépnem egymáiba rakja könyv-alakba. A lejtőnél leshuak az egymáiba rakott példány, a egy tampa kés rácsap a közepére, mire összehajlik kétrét, most megint to-vább fut, míg egy másik henger alá ér, a mely megint összehajítja egyszer, akkor újra felszalad a lejtőre, s honnan a gép egy szajnyiláson át kihajítja a kész példányt, mintha mondaná: „Eredj a világra!” Beszéd el mi történt.

Ilyen esodátos utat tesz meg a papir az óriási szörnyetegekben s utközben újságszész beléle.

S míg a rettenetes ördögi mű, mely ezer meg ezer sróból, hengerből, billentyű-ből és tudja lsten meg a gépész, mi min denből áll, ezt a nagy munkát oly őrtll gyorsan végzi, még arra is ráér (mint a nagy tarokkisták játékközben a ponteket), hogy azt is olvassa s jelzi, hany példányt lökött ki.

Megesőváltam a fejemet, s miután jó darabig megbámultam a gigaszt, mely száz embernek a munkáját egy-maga végzi óriási pontossággal és bravourral, hazajöttem és most még kevesebbet értek hozzá, mint azelőtt, mikor még nem láttam.

Technikus csarász. Eredeti ma yar, zongorára szerze id. Rác Pál. (Utolsó műve). Kiadá Táborszky és Parsch Budapestben. Ára: 1 frt.

Kétezer magyar népdal zongorára alkalmazva! A „Magyar Dal-Album” című egyetlen magyar népdal gyűjtemény eddig megjelent öt kö-tete ezer magyar népdalt foglal magában. Ezen első ezer dal is a né. közönséghez intézett többszörös felszólításunkra küldetett ez az ország különböző vidékeitől s rendeljük, miszerint jelenlegi kérelmünk közzététele után, a második ezer dal is rövid idő alatt egybegyűjöl. Felkérük tehát mindenkit e hazában, hogy aki csak ismer egy vagy több oly magyar népdalt, a melyek a „Dal-album”-ban még nem jelentek meg, sziveskedjék azokat egyhangra lehangyezni s azok teljes szövegét s leírva, alulírott szerkesztőséghez beküldeni és mi a dallamokat zongorára alkalmazva a „Magyar Dalalbum”-ban, a szöveget pedig a külön megjelent szövegkötetben, a „Magyar Dal-album”-ban fogjuk közölni. Meg vagyunk győződve, hogy Magyarország minden lelkes fia és lánya készséges örömmel teljesítendő kérelmünket, amivval is inkább, mert ezzel a nemzetiség oltrására áldoz s oly mű létesítéshez nyúl segédkezett, mely megbecsülhetetlen örökkése leend a magyarának. A „Magyar Dal-Album” szerkesztősége Győrött.

Táborszky és Parsch nemzeti zenemű-kereskedésében Budapestben, váci-utca 30. szám megjelent: Románéz „Az eleven ördög” című operettéből, szerze Konti József. Ára 60 kr. Ezú operette több mint 50-szer adatott elő a budai várszínházban és újjalag a népszínházban is teljes sikert aratott. Az ezen operettből már előbb megjelent füzetek: zongora kivonat (3 frt), keringő (2 frt 20), induló (1 frt), couplet (50 kr) mos új kiadásban is kaphatók.

Révai testvérek „Irodalmi értesítője” második karácsonyi számát vettük ma E szám egy figyelemre méltó cikket közöl a fiatal Magyarországról. Ezen cikket, melyben a hazai ifjúság irodalmi telet tart tanulások szemlét. A magyar irodalmi újdonságok felsorolása után terjedelmes jegyzékét tartalmazza s száma franciaia és német új és jeles ajándéknyelvek és ez öklői a karácsonyi ajándék gyűjteményünkön igen jó tanácsadó és hóvagtató pótló válallat ezen a megjelenet száma. A kiadó Révai testvérek ingyen és bérmentve küldi meg az irodalmi értesítőit mindenki-ék, ki ezírárt hozzájuk írdul.

Táborszky és Parsch nemzeti zenemű-kereskedésében, mely újjabban a váci-utczára (Deák utca sarkán) tette át üzleti helyiségét, megjelent „25 eredeti magyar népdal”, melyek — Petöfi, Arany, Tompa, Tóth Kálmán, Gyulai, Szász Károly, Boroth, Varga Gyula stb. költeményeire — mind az őrsz. m. kir. zenekadántól végzett s ki-változó névrendekénel a szerkesztésé s melyek a magyar zenetradíciónak úgy hangulat mint kidol-gozás tekintetében sikerült termékei közé sorol-hatók. E dalok szerzői nagyrészt már ismert név-el bírnak a nyilvánosság terén, mint Juhász Ala-dár, Gaál Ferencz, Steiger Lajos, Készvári Ar-pád, Hegyi Béla, Nossida Károly, Kozlak László, Krausz Gusztáv, Rausch Károly, Bauhofner Julia, Kuliffay Izabella, Nöbli Irén, Walzel Anna, Haitis Vilma, Vas Etelka. A mű igen díszesen van ki-áll-tva s Gyulai László rajzaival díszítve. A terjed-mes albumszerű füzet Ábrányi Korái or. zenekad. tanár szerkesztése mellett jelent meg s Tréfórt Ágoston közölt miniszternek van ajánlva. Ára összesen 4 frt. 0 c.

Nyilt-tér.*

Megjelent Pécs-baranyai nagy képes naptár ára 50 kr.

Pécsi kis képes naptár

ára 18 kr. Kapható

Traub B. és társa könyv és papirkereskedésében Pécsen. 341. (10-8)

Különféle előjegyzési, fal, gazdasági és tárcza naptárak dus választékban.

Zozel Ede pécsi műlatkos és toronyóra készítő a hirdi templom részére készített toronyóra által, mind ennek esinos szerkezetét, mind a legna-gyobb zivatbarban is megtartott pontos jár-rását tekintve ezen szakmabau jártassá-gát beigazolva, őt azért jó lelkiismerettel ajánlani bátorkodom.

Kelt Hirden, 1885. decz. 20.

Komáromy Tivadar

plébános.

413. (3-1)

* Ezen rovat alatt megjelentek nem vállal felelőséget a szerkesztőség.

Felkarolva a nagy közönség kegye által, ma már legkedveltebb háziszerré lett a kellemesen s jótékonyan ható Brand R. gyógyszerés-zéle svájci labdac. A ki székrekedésben, vértó-lulásban, fejfájásban, gyomorhájban stb. szenved, jobbat nem is tehet, mint ha egy kísérlettel meg-győződést szerez e labdacok kitting hatátsáról. Minden valódi dobozon (a gyógyszerárakban 70 kr. kapható) czéggelyül; egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása látható.

NAGY FERENCZ, laplajdonos. K I S J Ö Z S E F, VÁRADY FERENCZ telelész szerkesztő, főmunkatárs.

Hirdetések.

Karácsonyi ajándéku

ajánlja

a főhercegi pincezselet

Villányban

(bérli Schuth Vilmos)

Kitűnő esemege; vörös, Riesling és aszu-borait palaczkok-ban.

Raktárak Pécsen: Rech Vilmos kereskedésében, Muhr Henrik, Kammermayer István és Özv. Wursternek czukrárszadjá-va, a hol azok a legolcsóbb árért kaphatók.

387. (4-3)

Hölgyeknek való karácsonyi ajándék!

Egy föltötte kedvező alkalmi vévés által egyik legnagyobb bécsi postógyár egész készletét a ki-állítási költséget fel-ért átvetem s ennek folytán amig a készlet tart.

10,000 darab gyö-nyörű, elegáns s leg-ujabb divatu teli nagykendőt

a következő híhetel-elen olcsó áron adom: 1. egy közép nagyságu nagykenpő 1.20 frt; 2. első minőségűek, nagyk 1.80 frt; 3. legfinomabbak, egészen nagyk 2.50 frt és pedig a legragyóbb szinekben s leg-szebb szinvegyületekben, mint bordeaux, graud, gendarme, fehér, szürke, drapp, skó, török, vörös, barna, fekete, két stb. 60 legfinomabb fagyonban.

A legujabb divatu női nagykendők a leg-elegánsabb, legsebb viselet minden hölgy-nek a házban, uton, sétán, bálban, színház-ban stb. s rendkívül melegek.

Azért ne mulassza el egy hölgy sem, hogy magának egy ily szép és fino... nagy kendoru rendeljen ily potom áron és pedig azonnal, mert már a munkáiból is anyag-került s a készlet igen rövid idő alatt elfogy.

Meg nem feleli halasztás nélkül be-ereszteltek. Megrendeléseknél a kívánt szin és a nagyság pontosan kiteendő. — Küldé-ményzetnek kétségre vagy utávéttel. — Ily minőségben egyedül megrendelhető a következő czim alatt:

I. Wiener Tücher-Ex portgeschäfft Wien, III. Matthäus-Gasse Nr. 5. P.

A legolcsóbb politikai nagy napilap!

ELŐFIZETÉSI FEFHIVÁS

„PESTI NAPLO”-RA.

A Pesti Napló 1886-ban harmincheztedik évfolyamába lép.

Fényes múlt áll lapunk megett s féyes jövőre jogosít minket a magyar olvszók-zőség állandó pártolása, melynek viszonzásául a lap előzetési árát tetemesen teszalítottuk, hogy egy most a magyar közönség a Pesti Naplóban évi 18 forintért naponta kétzer megjelent nagy politikai napilapot bír, mely az olvasónak a nagy napilapok iránti minden igényét a legteljesebb mértékben kielégíti.

Erről minél szelebb körökben akarván hírt adni, fölkeressük e lapok hirdetésit rovatát is kérve a t. olvasóközönséget az előzetési árát előbbi megtétele, hogy a lap megküldésében késedelem ne történjék.

Elzenkék politikai valunk; a lap nagy tradícióhoz mérőlag, egész buzgóssággal elő-mozditjuk az alkotmányos szabadság és a magyarosodás érdekeit.

Munkatársaink körébe számítottunk a legkitűnőbb erőket: kiadánk összeköttetésénél fogva a magyar lapok közt egyedül a közönségnek Kossuth Lajos iratát.

Társaink, egyéb napi közleményeken kívül, folytonosan a legkitűnőbb regényeket közli; a jövő évi elejére nagyobb műveket ígérhetünk Beniczky-Bajza Lenke és Matol Hektortól.

Napi rovataink gazdagok és élvekek, a háború alatt külön hadi tudósítást voltak; gyors és hítelek eredeti táviratokat Európa minden nagyból városából külön összeköttetések által biztosítottunk.

Lapunk hétfőn reggel és ünnepnap után reggel is megjelenik.

Előzetési feltételek:

(A Pesti Napló megjelen naponkint kétszer, hétfőn reggel rendkívüli számot ad ki.)

Egész évre 18 frt — kr.

Felére 9 „ — „

Egyévedre 4 „ 50 „

Egy honapra 1 „ 50 „

Ha az esti kiadás postai külföldre kivantatik, póstabélyegre havonkint 35 kr. ényvedenkint 1 forint felülfizetendő.

Az előzetesek Budapestre a Pesti Napló kiadóhivatalának (Ferenciek tere, Athenaeum-épület mellett) külföldre.

A Pesti Napló szerk. és kiadóhivatala.

Ünnepélyes megnyitás!

Neusiedler József vendéglője és sörcsarnoka

Pécsen, Szechenyi-tér.

Bátorokodom ezennel a n. é. közönséget tisztelettel érte-síteni, hogy szombaton, 1885. deczember hó 26-án minden kényelemnek megfelelőleg ujonan épült

üveg-termemet

a cs. kir. 52. gyalogezred teljes zenekarának közreműködése mellett (Zahán János karmester személyes vezetésével) megnyitandom.

Ezenkívül estéknként rendszeren tartatnak itt zene-előadások, — és pedig: minden esütörtökön a cs. kir. 52. gyalogezred zenekara által, Zahán János karmester személyes vezetésével.

Minden vasárnap: Darázs Miska népzene-kara,

kedden: Jónás János népzene-kara által.

Az igen tisztelt közönség szives tudomására hozom, hogy a kitűnő mi-nőségűnek ismert Dreher Antal-téle kobányai korona-sör mindig friss esapo-lásból meretik.

A karácsonyi ünnepekben s az utána következő minden vasár- és ün-nepnapon, a finomsága által kedvelt dupla márcziusi barna.sör ugyane-sak az említett sörfőzdéből meretik. Midőn igen tisztelt vendégeimnek, az eddig irányomban tanúsított nagy-mértékű bizalomért ez uton hálás köszönetet mondok: igyekeztem ezenül is oda irányul, hogy a legjobb ételk és italok kiszolgáltatása által, bizalmukat állandóan megtarthatssam. Jöndulatul s kegyes pártfogásukat kéri teljes tisztelettel Neusiedler József vendéglős. Tudósítás a színházlátogatóknak: Friss ételek mindig haphatók a színházi előadások után is.

416. (1-1)

Homeriana-thea.

Orvosilag ajánlott, kitünő gyógyszer

a tüdő és torok betegségek ellen (aszkor, fulladozás, gégebabok).

Meglepő eredmények! Utasítás kívánatra bérmentve küldetik.

Egy csomag 1,20 márka. (72 kr.) Valódi egyedül A. Wolffsky-tól, Berlin N., Weissenbörgerstrasse 79. hozatható.

Pilseni export-sör egy palacczkal 24 kr.

Nick Károly

fűszer és csemege kereskedése Pécsen

(király-utca, „Nemzeti-Casino“ épület) ajtaja jól berendezett

tea és rum raktárát

nevezetesen valódi kingstoni-romot eredeti plek 2 frt, jam rum 50, 75 kr.

1 frt plekja. Orosz caravan tea 1/2 klg. 3-4 trt. Mandarin tea 5-6 frt.

Tea keverék 3-7 frt. Virág tea 16 frt. Teasütemények szép és nagy választékban 1 frt 60 krtól 2 frt 40 krig.

403. (2-2)

Az első pilseni sörfőzde R. T. helyi raktára.

Hosszu évek során üsmert és előnyöknek bizonyult

Daubitz gyomorkesernyék

egy házban sem szabadna hiányozni!

Valódi kapható Grünbaum Albertnél, Irgalmasok-utca 2. sz. 326. (24-9)

A LEGJOBB

SZIVARKA-PAPIR

A VALÓDI

LE HOUBLON

francia gyártmány

CAWLEY & HENRY-től, PÁRISBAN.

Utánzóktól óvakodni!

Ezen papir dr. POHL J. J. dr. LUDWIG R. és dr. LIPPANN R. uraktól.

a bécsi egyetem vegyészeti tanárától a legmegelőbb ajánlatok és pedig kitünő minősége és tökéletes tisztaságánál fogva, továbbá mert semmiféle, egészségre ártalmas anyagot nem tartalmaz.

Eladó ház!

Pécsen, szigeti országút 20. számú ház, a korona vendéglő közelében, mely áll: 3 szép lakás, istálló, kocsiszin, igen nagy udvartér és borkereskedésre alkalmas nagy pinczéből minden kézből eladó. Tudakozhatni Mestrits Imrénél, belváros király-utca 38. sz. 361. (0-6)

Tehetlenség.

Biztos segély! A csász. kir. szabadl. carton zuhany nyai bárki is meggyógyítja minden káros következmény nélkül, állandón a gyakran már 2 nap alatt, még a gyógyhatásának létező 3 évök óta tartó tehetlenséget is. Kélem, külföldi orvosokhoz forduljon. A legelőbbi profess. és orvosi szaklapok a legelőbbi orvosi ajánlatok a gyógy-mesék gyűjtötték a nének közönség-irat, minden évek nélkül ajánlják minden szenvedőnek a carbon-zuhany használatát, mely állandó sikert biztosít. Teljesen felismerve hasznát utasítással a legelőbbi profess. orvosi vélemény nyilatkozásával 5 frt 80 kr. Tükrötáras melletti megküldés és csomagol. tartalmaz és eredeti formájában. A csász. kir. szabadl. carbon-zuhany források: Bécsben VI., Campendurferstrasse 95. Dr. Altmann Károlynál. 378. (0-4)

Erven Lucas Bols,

fennáll 1575 óta, Amsterdamban

ezek különlegességét: az ország elsőrendű üzleteiben tartanak

Curacao-Anisette,

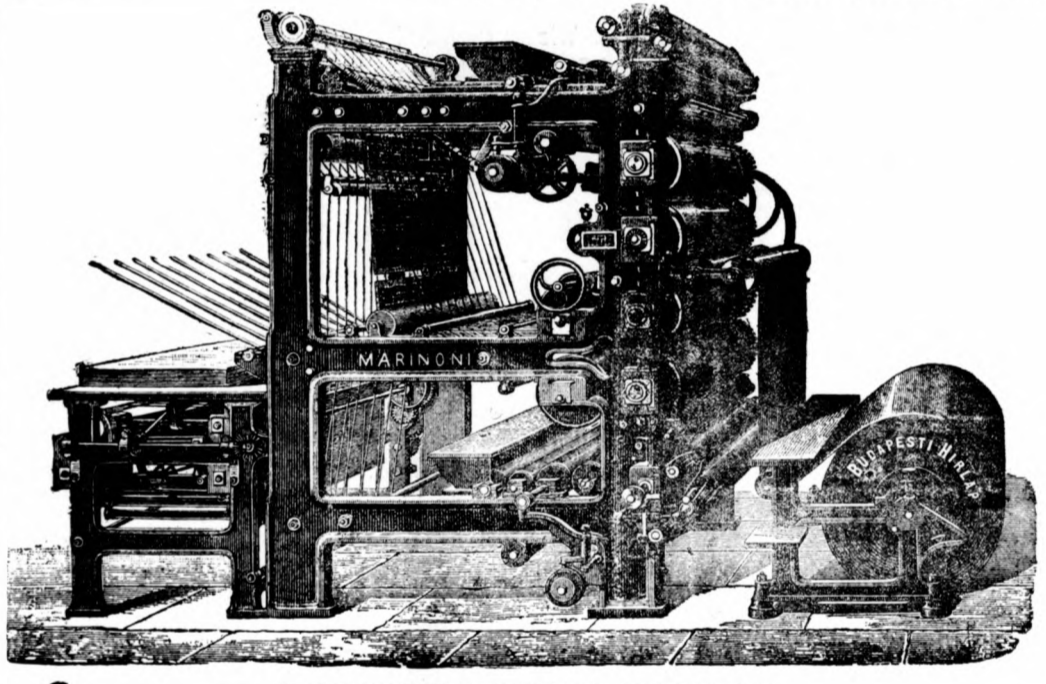
292. (20-13)

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani nagyválasztékú legfinomabb Chinai theát, Angol thea-süteményt, különféle finom rumot, sajtot, bécsujhelyi sódort, déli gyümölcsöt, görzei maronit stb. tisztelettel Scheibner János, fűszerkereskedő. 0 posta és Kázinoy-utca sarkán. 386. (5-4)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„BUDAPESTI HIRLAP“-ra.

Laptulajdonosok: CSUKÁSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.

A „Budapesti Hírlap“ körforgó- (rotációs) gépe.

A „Budapesti Hírlap“ a magyar közönség legkedveltebb lapja, a keleti háború kitérőse óta napenként tízennyolezezer példányban jelenik meg.

Mit bizonyít ez? Azt, hogy a közönség méltányolta a nagy áldozatokat, melyeket a balkáni válság kitérősekor hoztunk, hogy közönségünk legmagasabb igényeit is kielégíthessük.

Megtették azt, amit soha egyetlen magyar lap se tett meg: hónapok óta három tudósítója működik a „Budapesti Hírlap“-nak a Balkánfélszigeten, Belgrádtól Konstantinápolyig. Egy Belgrádban, egy a szerb főhadiszálláson, egy Konstantinápolyban. Keleti leveleinket az európai sajtó forrásul használta; elég Tóth Béla közfelfuttatást kellett a balkánfélszigeti leveleire hivatkoznunk, hogy be legyen bizonyítva, hogy közönségünk politikai értesítéséről s irodalmi élvezetéről egyaránt kitünően gondoskodtunk.

A „Budapesti Hírlap“ ama kitartó harszók folytán, melyeket a magyarság érdekében folytat, ama körülmény folytán, hogy szakadatlanul buzdit, gyűjt, áldoz, nemzeti közművelődési célokra, széd szemmel vigyáz az ország, a nemzet érdekeire, s védi azokat mindenfelé: ugyszólván központja lett a magyar közművelődési mozgalmaknak, s mindennapi megbírt barátja az intelligens magyar családok sok ezreinek. Egy hatalmas szellemi kapcsol, mely összefűzte a nemzetet egymástól távol élő tagjait. Büszkén elmondhatjuk, hogy Magyarország szíve dobog a „Budapesti Hírlap“-ban.

Bizalommal fordulunk tehát a művelt magyar olvasóközönséghez és kérjük, hogy a „Budapesti Hírlap“-ot ezentúl is pártfogása alá vegye.

1886.

január hó elsejével új előfizetést nyitunk a „Budapesti Hírlap“-ra.

Az új esztendő első napján új eredeti regényt kezdünk meg a fővárosi életből, ez eddig kiaknaratlan kínese bányából. Címe lesz

„A BUJTOGATÓK“.

Hogy ez valóban érdekesítő, emberi szenvedélyeket, társadalmi nyomort és fonákosságokat híven, elevenen esztendő olvasmány lesz, mely bátran kiállja a versenyt a külföldi hasonló irányú regényekkel, arról kezdesdik a regény írója:

Rákosi Viktor

a „Budapesti Hírlap“ belső dolgozó-társa, a ki Sipulusz álnév alatt írott tárczái által a magyar olvasóközönség kedveltje lett.

Az előfizetés feltételei:

Egész évre 14 frt — kr.
Félévre 7 frt — kr.
Negyedévre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Az előfizetések legezészeríbbben postautalványnyal eszközölhetők következő cím alatt:

Budapest, IV. kalap-utca 16.

A „Budapesti Hírlap“ kiadó-hivatalának.

Tisztelettel

a „Budapesti Hírlap“ kiadó-hivatala.

402. (2-1)

Karácsonyi és ujévi ajándékoknak

alkalmas ezikkel dúsan felszerelt nagy raktárát, melyben a legjutányosabb áron beszerezhetők:

üveg, porcellán és majolika

étkező-, ivó-, kávé- és teakészletek,

gyermek számára szervizek képek, tálcák, finom képeretek, tükrök, asztali és függő lámpák szalonokba és több más különféle

dísz tárgyak,

mind a legizésszeríbbek, — ajánlja a n. é. közönségnek

Spitzer L.

Ferenecz-utca 8. sz.

393. (3-3)

A resolvirszappan,

feltalálva és sajátkezűleg készítve

Pichler Ferencz-től cs. k. fő-állatorvos az osztrák-magyar hadseregben,

gyógyít minden külső sérülést és bőrkütyést minden házi állatnál, eltvólt minden használati és szépségi hibát a lovaknál, különösen minden bennülséget gyógyít új utat ídült és különösen mirigy-, esontszervenések, kiváltképen izom-gyulladások és szerszám nyomással gyökerees gyógyszer.

A Resolvirszappan kitünő tulajdonságai következtében és gyógyítási eredményei miatt gazdasági egyesületektől állatorvosoktól és számos fölbirtokostól ímeletlen megtisztelő bizonyítványokkal és elismerő halálatokkal kitüntetett.

1 darab resolvirszappan 5 gramm tisztaság, elegendő 10 beteg ló részére o. é. 1 frt 20 kr.

1 120 25 2 10

Minden darab resolvirszappanhoz egy pontos használati utasítás a hazai nyelven mellékeltek.

Fő-elárúsítás minden világrészre Wasilewsky és Pilaskinál Varsóban.

Források: Magyarországon Török Józsefnél gyógyszerész Bpsten. Pécsen, Kovács Mihály gyógyszerésznél, továbbá kapható a legtöbb Magyarországi gyógyszerész és fűszerkereskedésben.

Hogy minden utazás megakadályoztassék minden doboz resolvirszappan az ide melletti forrásokban lettem engedélyezett védjegyek és képvonásokkal el van látva.

Wasilewsky és Pilaski, Varsó

373. (10-5)

Singerstrasse 15.

„göd. Reichsapfel.“

Versztító labdacsoq ezeltt egyet-mes labdacsoq neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megrendik, mivel csakugyan alig létezik beteg, melyben a labdacsoq csodás hatásukat észerszeresen be nem bizonyították volna. A legmagasabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen labdacsoq számtalanszor és a legrovidebb idő alatt teljes gyógyulási eredményeztek. 1 doboz 15 labdacsoqal 21 kr., 1 tekeres 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentetlen utatvelet megküldéssel 1 frt 10 kr. (1 tekeresnél kevesebb nem küldetik szét.) Számtalan levél érkezett, melyek iri háit mondanak a labdacsoqért, melyeknek a legkülönfélébb és legsúlyosabb betegségekben egészségük helyreállítását köszönik. A ki csak egyszer kísérletet tett veük, tovább ajánlja. A számtalan köszönő iratok közül ide mellékelek közülnek néhányat.

Nagyon tisztelt ur! Lapidacsoq valóban csodát műveltek, nem olyanok mint sok más ajánlott szer, minthogy valóban megújít minden betegséget.

A busevkor megrendült lapdacsoqokból nagyobb részét barátain és ismerőseim között szetosztottam és mindégynéknél használt, meg különféle háziállatokban szenvedő idősabb gyökere is, is nem nyerték is vissza teljes egészségüket, de természetesen meggyógyultak és ezert az orvosságot folytatni óhajtok. Legyen ugy szives, nekem ismét 5 tekeres küldeni, és fogadják teleim és mindazokból kik azon szerencsénem részese-llének lapdacsoq által egészségüket vissza nyerhetik a fővárosi kórházban. Deutinger Marton

Buda, Sz. György, 1882. február 16.

Tisztelt ur! Nem eléggé nyilvánítottam köszönetemet lapdacsoqot, mert, bismeg kivül, csak a vértelen lapdacsoq használatát alul gyógyított meg, mi már évek óta műsere betegségek szenvedett, habár még most is aha

Fagy-balsam, Pserhofer J.-től évek óta legbiztosabb szernek van elismerése mindennemű fagy-lajok és ádult sebek stb. ellen. 1 tégely 40 kr. Golyva-balsam, biztos szer golyvás nyak ellen. 1 üvegecs 40 kr.

Élet-essencia (pragai cseppek, svéd cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű állati bajok ellen, kitünő háziszer. Egy üvegecs 20 kr.

Utfa-nyelv (pragai cseppek), általánosan ismert kitünő háziszer hurut, rekedtség és köhögés ellen. 1 üveg 50 kr.

Amerikai közhvény-kenőcs, gyorsan és biztosan ható, kétségtelen a legjobb szer minden közhvényes és csúszó baj, nevezetesen hájgerincbaj, tagszakadás, görés, ideges fogfájás, fülzúgás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Dr. Hufeland-féle szemdohány. 1 doboz 6 kr. Közhvény-fluidum Kwizbatól. 1 üveg 1 frt. Restituív-fluidum lovaknak. 1 üveg 1 frt 50 kr. Kőrümburgi marha-por. 1 csomag 42 kr. Ferencz-pálinka. 1 üveg 60 kr.

stb. stb. és minden netalán a raktárban nem létező ezikk kívánatra gyorsan és legelőbban meg-szeretnek.

Mindenemű hasonszenvi orvosságok mindig készletben tartanak.

Postai küldemények 5 frt alul megrendelésnél csakis az összeg eléleges beküldés mellett, nagyobb összegéknél utánvétellel is eszközölhetnek.